

[பேரவைத் தலைவர்]

[1980 ஜூலை 26]

உறுப்பினர்கள் உணரலாம். அலுவல் ஆய்வுக் குழுவுக்குத் தரப்பெற வேண்டிய மரியாதை எந்த விதத்திலும் குறைக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அலுவல் ஆய்வுக் குழுவுக்கு அளிக்கப்பெற்றுள்ள உரிமையை நான் பறிக்கவில்லை. ஆகவேதான் 'இன்று ஆய்வுக் குழு 12 மணிக்குக் கூடிகாவல் துறை மானிய விவாதத்தைத் தொடர்ந்து என்னைக்கு எடுத்துக் கொள்வது என முடிவு செய்யும்' என்பதாக அறிவித்துவிட்டு பேரவையை ஒத்தி வைத்திருக்கிறேன். இதில் எந்தவிதமான நடைமுறைத் தவறும், விதிகளை மீறிய பிரச்சினையும் எழவில்லை எனத் திர்ப்பளிக்கிறேன்.

THIRU HAJA SHERIF: Mr. Speaker, Sir, I am very sorry that when the Hon. Leader of the Opposition was talking there was interruption, particularly from the members of the Ruling Party. It is against the established principles and the etiquette of parliamentary procedure. To say that we are also in conformity with the principle that parliamentary procedure should be followed, we are staging a walk-out.

[இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் (இ) கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர்.]

5. வரவு-செலவுத் திட்டம், 1980-81—வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண் 22—கால்நடை வளர்ப்பு.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 30—சமூக நலன்.

கோரிக்கை எண் 22—கால்நடை வளர்ப்பு.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநரின் பரிந்துரை மேல், நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 22—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 15,18,19,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

1980 ஜூலை 26]

திரு. என். வரதராஜன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாயத்து யூனியன் கால்நடை விரிவாக்க அலுவர் பதவி சம்பந்தமாக கால்நடை ஆய்வாளர்களுக்கும், மருத்துவர்களுக்கும் ஏற்பட்டுள்ள சச்சரவுகளை சமரசமாகத் தீர்த்து வைக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 22—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 15,18,19,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. மு. அப்பாதுரை : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கால்நடை வளர்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் செம்மறி ஆடுகள் மட்டுமே கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால் வெள்ளாடுகளும் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 22—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 15,18,19,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

கோரிக்கை எண். 30—சமூக நலன்.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநரின் பரிந்துரைமேல், நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 30—சமூக நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 10,22,30,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. என். வரதராஜன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 60 வயதும் அதற்கு மேற்பட்ட விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 50 ஓய்வூதியம் கொடுத்து சமூக நலன்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதை விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 30—சமூக நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 10,22,30,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. எம். ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சிலோன், பர்மா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டு தமிழகத்தில் குடியேறியவர்களுக்கு பாதுகாப்பு (வாழ்வளிப்பது) வழங்குவதுபற்றி விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 30—சமூக நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 10,22,30,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”



[1980 ஜூலை 26]

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :** மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையுள் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ஏதாவது கூறுவதாக இருந்தால் கூறலாம்.

**மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் :** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசின் சார்பிலே மொழியப்பட்ட மானியக் கோரிக்கைகளும் இந்த அரசின் கொள்கைகளும் திட்டங்களும்\* புத்தக வடிவிலே தரப்பட்டு இருக்கின்றன. அவற்றை இந்த அவையிலே நான் ஆற்றிய உரையாக எண்ணிக்கொண்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துகளை அவையிலே கூறவேண்டும் என்று கேட்டு, இறுதியிலே என் பதில் உரையை அளிக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

**திரு. ஜே. சி. டி. பிரபாகரன் :** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையில் கோடிட்டுக் காட்டப்பெற்று, நிதிநிலை அறிக்கையிலே வடிவம்கொடுக்கப்பெற்று இன்றைக்கு முழு வடிவோடு மானியக் கோரிக்கையாக மலர்ந்திருக்கின்ற காலநடை வளர்ப்பு மற்றும் சமூக நலன் துறைக்கென்று அரசு கோரியிருக்கிற மானியங்களை வழங்கவேண்டுமென்று பணிவன் போடு கேட்டுக்கொண்டு, இந்தத் துறையைச் சார்ந்த ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த மாமன்றத்தின் முன்பாக வைப்பது எனது கடமை என்று கருதுகிறேன்.

காலநடை மருத்துவர்களைப்பற்றி நான் இந்த மாமன்றத்திலே சில வார்த்தைகள் சொல்லியாக வேண்டும். புதிய அரசு பதவியேற்றுக் கொண்டதற்குப் பிறகு காலநடை மருத்துவர்கள், எம்.பி.பி.எஸ். படித்து இருக்கின்ற மருத்துவர்களுக்கு அளிக்கப்படுவதைப் போன்ற சம்பளம், சலுகைகள் தங்களுக்கும் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு சமூக நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களும், எங்கள் இதய தெய்வமாம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களும் தாய் உள்ளத்தோடு இந்தப் பிரச்சினையை அணுகுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு காலநடை மருத்துவர்கள் தங்களுடைய போராட்டத்தை நிறுத்தி வைத்து, தங்களுடைய பிரச்சினைகளுக்கு சமூகமான தீர்வு காண வேண்டுமென்ற முறையிலே அரசுக்கு வேண்டுகோளை வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசு அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை எல்லாம் மிகவும் பரிவோடு கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். எழுந்து உன் படுக்கையை எடுத்துக்கொண்டு நட என்று சொன்ன, திறவா திருந்த கண்களை நிறந்திட்ட எகபெருமான் இன்றைக்கு இல்லை. மானிட

1980 ஜூலை 26] [திரு. ஜே. சி. டி. பிரபாகர்]

வாழ்விலே மறுமலர்ச்சி காட்டவந்த கிதை கூறுகின்ற கண்ணனும் இன்றைக்கு இல்லை. அருளுரையாலே துயர் துடைக்கவந்த புத்த பெருமானும் இன்றைக்கு இல்லை. காந்தியடிகளும் இன்றைக்கு இல்லை. ஆனால், இந்த யுகத்திலே பார்வையற்றோர், ஊனமுற்றோர், அனாதைக் குழந்தைகள், ஆதரவற்ற குழந்தைகள், விதவைப் பெண்டிர், மன வளர்ச்சி குன்றியவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் அள்ளி அள்ளிக் கொடுக்கிற அட்சயபாத்நிரமாக, ஆதரவளிக்கிற அவதார புருஷராக புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இருக்கின்ற காரணத்தினாலே தான் இன்றைக்கு முதியோர் ஓய்வூதியத் திட்டம் என்றும், மலைவாழ் மக்கள் மேம்பாட்டுத் திட்டம் என்றும் அனாதைக் குழந்தைகள், ஆதரவற்ற குழந்தைகள், பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வுத் திட்டங்கள் என மறுமலர்ச்சித் திட்டங்களை இன்றைக்கு சமூக நலத் துறை நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. வண்ண வண்ண போஸ்டர்கள் இல்லை, பகட்டு இல்லை, படாடோபம் இல்லை, எளிமையாக இந்தத் துறையில் நல்ல முற்போக்கான திட்டங்களை போட்டிருப்பது வரவேற்கக்கூடியது என்றாலும் முதியோர் ஓய்வு ஊதியத் திட்டம், விதவைகள் நலத் திட்டம் இவற்றின் கீழே உகவிபெற விண்ணப்பம் போட்டால் அவைகளை உடனடியாக பரிசீலனை செய்து அவர்களுக்கு அதைப் பெறுவதற்கு தகுதியிருக்கிறதா இல்லையா என்பதை விண்ணப்பதாரர்களுக்கு உடனடியாக அறிவிப்பது இல்லை. அந்த விண்ணப்பங்களை உரியவர்களிடம் சேர்ப்பித்தும் உங்களுக்கு உதவித் தொகையைப் பெறக்கூடிய தகுதி இருக்கிறதா இல்லையா என்பதையும் உங்களுக்கு உதவித் தொகை இருக்கிறதா இல்லையா என்பதையும் உடனடியாக அவர்களுக்கு அறிவிக்கவேண்டும். தகுதிபடைத்தவர்களுக்கு உடனடியாக ஆவன செய்து உதவித் தொகைகளைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒன்றை நான் சொல்வேன். ஊனமுற்றோர்கள் தங்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்க வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் தங்களைப் பதிவு செய்துகொண்டிருந்தாலும் அவர்களுக்கு வேலை கிடைப்பதில்லை. அரசாங்கமே அதற்காக ஒரு ஸ்டாச்சுப்பரி ஆர்டரைப் போட்டு தனியார் நிறுவனங்களாக இருந்தாலும்கூட, அரசு நிறுவனங்களாக இருந்தாலும்கூட ஊனமுற்றோர்களுக்கு இத்தனை விழுக்காடு பதவிகள் தரவேண்டுமென்று ஒதுக்கீடு உத்தாவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அவர்களுடைய பிரச்சினையைப் பரிவோடு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

ஹம்பந்தூர் நகரத்தில் உள்ள தாய்மார்களின் நலனைக் காப்பதற்காக ஒரு ஈழதயல் பள்ளிக்கூடம் நடத்தப்படுகிறது. அங்கே விதவைத் தாய்மார்கள்



[திரு. ஜே. சி. டி. பிரபாகரன்] [1980 ஜூலை 26]

பயில்கிறார்கள். அந்தப் பள்ளிக்கு அரசு மானியத்தை அளிப்பதோடு, இப்படிப்பட்ட பள்ளிகள் தமிழகம் எங்கும் இருப்பவைகளுக்கு அங்கீகாரம் அளிக்க வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் நான் சொல்லியாக வேண்டும். அம்பத்தூர் நகரத்தில் தந்தை பெரியார், பேரறிஞர் அண்ணா ஆகியோருக்கு ஒரு சிலை வைக்க வேண்டுமென்று அங்கே உள்ளவர்கள் ஒரு கோரிக்கையைச் சொல்லி, அதற்கு தனியாக ஒரு தொகையை வைத்து, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு சிலை வைக்க வேண்டுமென்று என்னிடத்திலே வந்தவர்களைப் பார்த்து நான் ஒன்றைச் சொன்னேன். ஏற்கனவே இந்த நகரத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு சிலைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அண்ணா அவர்களின் பெயராலே ஏறக்குறைய பத்தாயிரம், பதினைந்தாயிரம் ரூபாய் போட்டு இன்னொரு சிலையை, ஏற்கனவே இருக்கின்ற சிலைக்கு அருகில் ஏற்படுத்துவதைக் காட்டிலும், அண்ணா அவர்களின் பெயரால் ஒரு தொழிற்கூடத்தை ஏற்படுத்தினால், 50-க்கும் மேற்பட்ட பார்வையற்றவர்கள் இருக்கின்ற இந்தப் பகுதியில், வேலையில்லாமல் இருக்கின்ற அவர்களுக்குப் பயன்படும். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பெயரால் ஒரு தொழிற்கூடத்தைத் துவங்குவதற்கு அந்தத் தொகையைத் தந்தால் வேலையில்லாது இருக்கின்ற அந்தப் பார்வையற்றவர்களுக்குப் பலன் அளிக்கும் எனவே, அந்தத் தொகையை அதற்குத் தந்து அப்படிப்பட்ட தொழிற்கூடத்தை உருவாக்க முடியாதா என்று கேட்டபொழுது அவர்களும் அதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படித் தனியார்கள் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பெயரிலும், தந்தை பெரியார் அவர்களின் பெயரிலும் சிலைகளுக்குப் பணத்தைத் திரட்டும்பொழுது, அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு இம்மாதிரி தொழிற்கூடங்களை ஏற்படுத்தினால், அரசு ஏற்றிருக்கும் மாபெரும் பொறுப்பிலே பங்குகொள்ளுகின்ற அத்தகைய தனியாருக்கு அரசு மானியத்தை வழங்கிட வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 26] [திரு. ஜே. சி. டி. பிரபாகரன்]

இந்தச் சமூக நலத்துறையைப் பொறுத்தவரையில்,

“ அனமிலார்க்கு அனமாய் வாழ  
அகமிலார்க்கு அகமாய்த் துன்ப  
மனமுளார்க்கு உவப்பாய் நோயில்  
வருந்துவோர்க்கு அருமருந்தாய்த்  
தனமிலார்க்கு அரும்பொன்னாய் நல்  
தாய்தந்தையிலார்க்கு அன்னாராய்  
இனமிலார்க்கு இனமாய் யார்க்கும்  
யாவுமாய் இசைதல் அன்பே ”

எனும் நீதிநூல் காட்டும் பாடல் வரிகளுக்கு இலக்கணமாய், பசித்தோருக்குச் சோறு ; அலைவோருக்குத் தங்க வீடு ; வருந்துவோர்க்கு மகிழ் இனமாய் ; வாதனைப்படுவோருக்கு மருந்து ; வறியோர்க்கு கைப்பொருளாய், அனாதைகளுக்கு அருந்துணையாய், உறவற்றோருக்குப் பெரு நிழலாய் புதிய அரசியல் நெறி படைக்கின்ற புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலேதான் சமூக நலத்துறையில் மாற்றம் பிறந்து மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற நிலையிலே இந்த அரசு கோரியிருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று, குறிப்பிட்டுச் சொன்ன குறைகளைப் போக்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி முடிக்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

\* திரு. சி. கணேசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இந்த மாமன்றத்தின் முன்னால் வைத்திருக்கின்ற இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை நான் மனதார வரவேற்று, போற்றி, அதுபற்றி சில வார்த்தைகள் பேச நான் விழைகிறேன். இன்றைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்ற இந்த மானியங்கள் முழுக்க முழுக்க ஏழை எளிய மக்களுக்கும், அனாதைகளுக்கும், ஆதரவு அற்றவர்களுக்குமாக மன நிறைவு தருகின்ற வகையிலே அமைந்திருக்கின்றன. ஆனால், புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி என்றாலே, எந்த நிலையை எடுத்துக்கொண்டாலும், எந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், அது ஏழைகளைப் பற்றியதாக இருக்கிறது ; அது அனாதைகளைப் பற்றியதாகவே இருக்கிறது ; அது குருடர்களைப் பற்றியதாகவே இருக்கிறது . அது அங்கலினம் உற்றவர்களைப் பற்றியதாகவே இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும் போழுது பலபேருக்கு வயிற்றெச்சலாக வருகிறது. அது நம்மைப் பற்றியதாக இருக்கவில்லையே என்று அங்கலாய்த்து ஆர்ப்பரிக்கிறார்கள். என்றைக்கிருந்தாலும் ஏழை எளிய மக்களையும் புரட்சித் தலைவரையும் இரண்டாகப் பிரித்து விட முடியாது என்பதைத்தான் இந்த அறிக்கை நமக்கு காட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. எனவே, புரட்சித் தலை



[திரு. சி. கணேசன்]

[1980 ஜூலை 26]

வரவர்கள் எங்கே இருக்கிறார்களோ அங்கேதான் ஏழை மக்கள் இருக்கிறார்கள். எங்கே, ஏழை எளிய மக்கள் குருடர்கள், அங்கனும் உற்றவர்கள் இருக்கிறார்களோ அங்கேதான் புரட்சித் தலைவர் இருப்பார். எத்தனை பேர்கள் எப்படியெப்படி ஏமாற்றினாலும், எத்தனையோ வேலைகளைச் செய்தாலும் அது நடக்காது என்பதற்கு அடையாளமாக இந்த அறிக்கை தெள்ளத் தெளிவாக இருக்கிறது என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விழுகிறேன். மதிப்பிற்குரிய இந்த மாமன்றம் நன்கு அறியும். ஏழை எளிய மக்கள், பின் தங்கிய மக்கள் ஆகியோர் இந்த ஆடு, மாடுகள் வாங்க இந்த அரசு இனாம் கொடுக்கிறது. அப்படிக் கொடுக்கின்ற அந்த இனாம் தொகையை வாங்குவதற்காக அதிகாரிகளிடத்தில் அனுசுவதற்கு ஏழை எளிய மக்களுக்குத் தைரியம் இல்லை; அதிகாரிகளைப் போய்ப் பார்ப்பதற்கு அச்சப்படுகிறார்கள். ஆகவே, ஏழை எளிய மக்கள், அரசாங்கம் அளிக்கின்ற அந்தத் தொகையை வாங்கி அனுபவிக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இடையிலே வருகின்ற தரகர்கள் இனிமையோடு பேசி, ஏழை, எளிய மக்களிடம் கையெழுத்து வாங்கி, அவர்களுடைய பேப்பர்களை வாங்கி, அதிகாரிகளிடத்திலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். யாருக்கு அந்தப் பணம் சேர வேண்டுமோ, அந்த ஏழை, எளிய மக்கள், யாரிடம் பணம் பெற வேண்டுமோ, அந்த அதிகாரியினுடைய முகத்தைக்கூட பார்க்கமுடியாத நிலை பலகாலமாக இருக்கிறது. இடையிலே இருக்கிற தரகர்கள் நான் உங்கள் ஊருக்கு ரொம்ப வேண்டியவன், ரொம்ப நல்லவன், ரொம்ப யோக்கியமானவன், உங்களையெல்லாம் சீர்த்திருத்தம் செய்கிறேன், நீங்கள் எல்லாம் சட்டை போடாமல் இருக்கிறீர்கள். நான் சட்டை போட்டிருக்கிறேன், உங்களையெல்லாம் நகரவாசிகளைப் போல ஆக்குகிறேன் என்று இனிமையோடு பேசுவதோடு, அதிகாரிகளிடமும், நான் அவர்களைச் சீர்த்திருத்தவந்திருக்கிறேன் என்று இனிமையாகப் பேசி, அந்த அதிகாரிகளிடம் ஏழைகளைக் காட்டாமல், மனுக்களைக் காட்டி பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். அந்தப் பணம் ஏழைகளைப் போய்ச் சேருவதில்லை. இந்தத் தரகர்கள் எல்லா வகையிலேயும் இருக்கிறார்கள், இந்தத் தரகர்களை ஏழைகள் நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அதனால் ஏமாறுகிறார்கள். அவர்கள் ஏமாந்தபிறகு அந்தக் கருங்காலிகளை, கருநாகங்களைப் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். குறிப்பாக, நான் கடம்பாடி கிராமத்தைச் சொல்கிறேன், பல இலட்சக்கணக்கான பணம் பாழடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கேயிருக்கிற கருங்காலி, கருநாகம் மாதிரி படம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறான். ஏழை, எளிய மக்களுக்கு நாம் பல்வேறு காரியங்களைச் செய்கிறோம், நல்ல எண்ணத்தோடும் சொல்கிறோம். புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சியிலே செலவு செய்கிற ஒவ்வொரு பைசாவும் ஏழைகளுடைய மடியிலே போய் விழவேண்டுமென்று நாம் ஆசைப்படுகிறோம்.

1980 ஜூலை 26] [திரு. சி. கணேசன்]

ஆனால், அந்தக் கருங்காலிகள், கருநாகங்கள் ஏழைகளை ஏமாற்றுகிறார்கள். கடைசியிலே அந்த ஏழைகள் என்ன சொல்கிறார்கள்? என்ன இனிமையாகப் பேசினான், அவன் பல குடும்பங்களிலே தாலியைப் பறித்திருக்கிறான். அரிசனப் பெருமக்கள்; பெரிய மனிதன் என்று சொல்கிறார்கள். அவன் பேசுகிற பேச்சைப் பாருங்கள், அவனுடைய நானயத்தைப் பாருங்கள், அவனுக்கு மற்ற எல்லா பலமும் இருக்கிறது. ஆனால், அவனிடம்தான் அந்த மனுக்களைக் கொடுக்கிறார்கள் என்று இப்படியெல்லாம் சொல்கிறார்கள். இப்படி வாழ்விழந்த பல குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. அந்தத் தரக்களுடைய வேலையை முறியடிக்கவேண்டும்.

விவசாயத்திற்கே முதுகெலும்பாக இருப்பது மாடுகள்தான். அந்த மாடுகளை வாங்க ஏழை, எளிய விவசாயிகள் இடையில் குறுக்கே நிற்கும் தரக்களைக் கண்ணுங்கருத்துமாகக் கண்காணிக்கவேண்டும்.

அடுத்தது, கால்நடைகளுக்கு மருந்துகள் கொடுக்கிறோம். கால்நடைகளுக்கு வெக்கை நோய் வருகிறது. வெக்கை நோய் வருவதற்கு முன்னாலே, நாம் தடுப்பு ஊசிகள் போட வேண்டும். ஒரு கிராமத்தில் வெக்கை நோய் என்றால், பக்கத்து கிராமத்திற்கு வருவதற்கு முன்பே, அங்கே உள்ள கால்நடைகளுக்குத் தடுப்பு ஊசிகள் போடவேண்டும். ஏனென்றால், சாதாரண விவசாயி, கோழி கூவுகின்ற நேரத்தில், வயலுக்குப் போய், கோட்டான் கூவுகின்ற நேரத்திலே வீடு திரும்புகிறான். அவனுக்கு ஒரு ஜதை மாடை வைத்துக் காப்பாற்ற வசிக்கில்லை. ஆகவே, மாடு நோய் வரப்ப்பட்டால் அவர்கள் மருத்துவ அதிகாரிகளை அணுகுகிறார்கள். மருத்துவர்கள் மருந்து எழுதிக் கொடுக்கிறார்கள். அங்கேயுள்ள கடையிலே கேட்டால் அந்த மருந்து இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். அவன் 30, 40 மைல் வண்டியில் சென்று மருந்து வாங்குவதற்குள்ளே மாடுகள் இறந்து விடுகின்றன. ஆகவே, இதில் நாம் அதிக அக்கறை செலுத்தி எல்லா மருந்துகளும் அந்த மருத்துவ மனைகளிலே இருக்கக்கூடிய வகையிலே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

செயற்கை இன விருத்தியை நாம் அதிகமாகப் பயன் படுத்தி, சாதாரண கிராமங்களிலேயெல்லாம் கூட காளை மாடுகள், உயர்ந்த ரகங்கள் பெருக வேண்டுமென்று பேராசைப்படுகிறோம். அதற்கான வழிமுறைகள் இந்த அறிக்கையிலே நிறைய இருக்கின்றன. அதிலே, ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொலி காளையினுடைய விந்துக்களைச் சேகரிப்பதிலே, உறை விந்து முறையிலே தயாரிப்பதற்கு நாட்கள் அதிகம் ஆகின்ற காரணத்தாலே, பல வருஷங்கள் ஆகின்ற காரணத்தாலே, அதிலே குறைபாடுகள் இருப்பதாக



[திரு. சி. கணேசன்]

[1980 ஜூலை 26]

நாங்கள் அறிகிறோம். அதனாலே தான் அந்த வகையிலே பிறக்கின்ற கன்றுகள் எல்லாம் அங்கவீனமாகவும், பார்வையிழந்தும், பல கன்றுகள் அப்படியே இறந்துவிடுகின்றன. ஆகவே, செயற்கை முறையிலே பிறக்கின்ற அந்தக் கன்றுகளை, அங்கேயே வைத்திருந்து, குழந்தைகளைப் பாதுகாக்கின்ற மாதிரி, பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று நான் தாழ்மையோடு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கால்நடைக் காட்சியை ஒன்றியங்கள்தோறும் வைத்தால் தான் ஏழை, எளியவர்களுக்கு, கிராமத்து ஜனங்களுக்குப் போட்டி மனப்பான்மை வரும். எங்கோ ஒரு கிராமத்திலே, எங்கோ ஒரு நகரத்திலே, இதை நடத்துவதனால், ஏழை, எளிய மக்கள், அதைக் காண்பதற்குக்கூட வாய்ப்பில்லாமல் போய் விடுகிறது. ஒன்றியங்கள்தோறும் அங்கே இருக்கிற கால்நடைகளை வைத்து, போட்டிகள் வைத்தால், பரிசுகள் கொடுத்தால், பராட்டுகள் கொடுத்தால், அவர்களுக்குள்ளே போட்டி மனப்பான்மை வரும், கால்நடைகள் வேகமாக வளரும்.

அடுத்து, கோழிகளை, 4, 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே இனாமாகவும், கடனாகவும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 4, 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே, வாங்கியதற்கு இன்றைக்கு ஏழை, எளியவர்கள் கோர்ட்டுகளிலே நிற்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-30)

காரணம் அந்தப் பணத்தைக் கட்ட முடியாமல், அவர்கள்மீது பணம் கொடுத்த சொசைட்டிகள் வழக்குகள் போட்டிருக்கிறார்கள். 4, 5 ஆண்டுகளுக்கு மேல் அவர்கள் பணம் கட்டவில்லை. அந்த வழக்குகள் இன்னும் தொடர்ந்து கொண்டு இருக்கிறது. அதைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகின்றேன். அதிலேதான் கணிசமான அளவிக்கு ஏழைகளுக்கு நிவாரணம் தரவேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கோழி வளர்க்கும் திட்டம். இதிலே முட்டைகள் இருக்கின்றன. அந்த முட்டைகளை ஏழை எளிய மக்களாலே சேமித்து வைக்கமுடியவில்லை. மறுநாளைக்கு தேவையான உப்பு, கட்டை வாங்குவதற்கும் பயன்படுத்துகிறார்கள். விற்று விடுவார்கள். எப்படிப் பாலை கறந்த உடனே. அரசாங்கம் ஏற்பாடுகளைச் செய்து அந்தப் பாலை சேகரித்து வாகனங்கள் மூலம் கொண்டு போய் சேர்த்து பணமாக்குவதைப்போல, இந்தக் கோழி முட்டை

1980 ஜூலை 26] [திரு. சி. கணேசன்]

களை எல்லாம் தினம் தினம் சேகரிப்பதற்கு ஆட்களை தயார் செய்தால் ஏழை எளிய மக்களுக்கு அந்த அளவுக்கு நஷ்டம் வராது என்பதனை நான் தாழ்மையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே மாதிரி பன்றிகள். இந்த வெள்ளை யார்க்கையார் பன்றிகளை சாதாரணமான கிராமங்களுக்குத் தருவதில்லை. அப்படி தருவது என்றால் கூட, நான் முன்பே சொன்னமாதிரி ஏமாற்று மொழி பேசி ஏமாற்றுகின்ற தாக்காளிடம் தான் அவர்கள் ஏமாற்று விடுவார்கள். செங்கல்பட்டு நகரத்தில் கட்டுக்கடங்காத பன்றிகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பன்றிகள் யாருக்கு சொந்தம் என்றே தெரியவில்லை. போகின்ற வருகின்ற வாகனங்களுக்கு எல்லாம் பெரிய தொல்லையாக இருக்கின்றது. செங்கல்பட்டு என்றாலே வாகனங்கள் ஓட்டுகிறவர்களுக்கு எல்லாம் பன்றிகள்தான் காட்சி அளிக்கிறது. பன்றிகளை வளர்க்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம், கால்நடைகளை விருத்தி செய்யவேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். இங்கே இருப்பவர்கள் எந்த விதமான பாதுகாப்பும் அற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். அங்கே ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு பன்றி இறந்து கிடக்கும். ஒரு பன்றியின் மேல் வண்டியை ஏற்றிவிட்டால் அந்த வண்டியை மீண்டும் ஓட்ட முடியாது. செங்கல்பட்டு நகரத்திலே தெருவுக்குத் தெரு மேய்ப்பார் இல்லாமல் கேட்பார் இல்லாமல் திரிந்து கொண்டிருக்கின்ற பன்றிகள் இருக்கின்றன. அதே நேரத்தில் எங்கு பன்றிகள் வளர்க்க வேண்டுமோ அங்கே எல்லாம் தீவிரமாக கவனம் செலுத்தி அதற்கு வேண்டிய ஊக்கத்தை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற முயற்சிகளை நான் பாராட்டுகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்து உடல் ஊனமுற்றோர் நலத்தைப் பொறுத்தவரையில் உடல் ஊனமுற்ற குழந்தைகளுக்கு முதல் முதலாக ஊனறுகோல் கொடுத்த பெருமை புரட்சித் தலைவர் அவர்களைத்தான் சாரும். சென்ற ஆண்டிலே இருந்து, குழந்தைகளுக்குக் கூட அனாதை குழந்தைகளுக்குக் கூட, நடப்பதற்கு முடியாமல் இருக்கிற அந்த நிலையிலே போய் வருகிறேன் நான் உதவிக்கு என்று அவர்களுக்கு ஊனறுகோல் கொடுத்து அதை மீண்டும் தொடர்ந்து செய்வதை பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. ஊனம் உற்றவர்கள், விதவைகள் கேட்பார் இல்லாமல், சமுதாயத்தில் தாழ்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். இரண்டு கால்களும், இரண்டு கைகளும் இருந்தால்தான் சமுதாயத்தில் பெரியமனிதனாக காட்சி அளிக்கிறார்கள். இவை இல்லாமல் இருப்பவர்கள் மிகவும் கேவலமாக கருதப்படுகிறார்கள்.



[திரு. சி. கணேசன்]

[1980 ஜூலை 26]

அதைப்போலதான், சொசைட்டிகளிலே, கிராமப் புறங்களிலே கீழ் ஜாதி, மேல் ஜாதி என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். பெரிய மீனையும், பெரிய நண்டையும் வாங்குவதற்குச் சக்தி படைத்தவன் பெரிய ஜாதிக்காரன் என்று சொல்லுகிறார்கள். சின்ன மீனையும் சின்ன நண்டையும், வாங்க முடியாமல் வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவன் கீழ் ஜாதிக்காரன் என்று கேவலமாக கருதுகிறார்கள். இரண்டு ஜாதிக்காரர்களும் இரண்டையும் சாப்பிடுகிறார்கள். காரணம் அவன் குறைந்த வருமானம் உடையவன். அப்படித்தான் அந்த சமுதாயத்தை மிகவும் கேவலப்படுத்திகிறார்கள்.

அடுத்து, பெண்கள் வீட்டிலே இருந்து கொண்டு, சம்பாதிக்கலாம், வீட்டிலே இருந்து தொழிலைச் செய்யலாம்; வீட்டிலே இருந்து வருமானத்தை பெருக்கலாம். இப்படி அவர்கள் மனம் மகிழ்க்கூடிய அளவுக்குப் பல திட்டங்களை இந்த அறிக்கையிலே வைத்திருக்கிறார்கள். அதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது தமிழ் நாட்டில் உள்ள பட்டிதொட்டிகளில் உள்ள அத்தனை தாய்மார்களுக்கும் இது ஒரு வரப்பிரசாதமாக இருக்கிறது என்பதை நான் முழுமனதோடு வரவேற்கிறேன். அதிலே நம்முடைய எண்ணங்கள் எல்லாம் குறைந்தபட்சமாக இல்லாமல் நிறைந்த அளவிலே நாம் அவர்களுக்குத் தர வேண்டும்.

இன்னொன்றையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கிராமங்களில் முக்கிய சேவிகா என்னும் ஒரு நிலையை நாம் ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம். பல கிராமங்களுக்கு முக்கிய சேவிகா என்றால் என்ன என்றே தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சேவை என்ன என்பதையும், அவர்கள் மூலமாக வருகின்ற நன்மைகள் என்ன என்பதையும் தெரியாமல் இருக்கிறார்கள்.

ஆகவே முக்கிய சேவிகாக்கள் கிராமங்களுக்குச் செல்லும்போது கிராமத் தின்பால் அக்கறை உள்ள ஒரு பெரியவரிடத்திலே கையெழுத்து வாங்கி, அந்தக் கிராமத்திலே இத்தனை இடங்களுக்குப் போனேன், அந்தக் கிராமத்திலே இந்தக் குடும்பங்களிலே உள்ளே துழைந்தேன் என்னுடைய சேவையைச் செய்தேன். சமையல் கலையைக் கற்றுக் கொடுத்தேன், தையல் கற்றுக் கொடுத்தேன், குழந்தைகளைக் குளிப்பாட்டினேன், தெருக் கூட்டினேன் இப்படி எல்லாம் அவர்கள் செய்ததை அங்கே உள்ள பெரியவர்களிடம் கையெழுத்து வாங்கி வரும் நிலை இருந்தால் அவர்கள் சேவை விண்போகாது, ஏமாற்று வதற்கு இடம் இருக்காது. அவர்களுக்கு அளிக்கின்ற பணம் வீணாகாது என்பதை இந்த நேரத்தில் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 26] [திரு. சி. கணேசன்]

அதே நேரத்தில், சேவை இல்லங்கள் அமைத்து இருக்கிறார்கள். அந்தச் சேவை இல்லங்கள்—சேவைமனப்பான்மையோடு மனத்தைப் பக்குவப்படுத்திக் கொண்டு இருக்கின்ற இல்லங்களாக அமைத்திருக்கின்ற பெருமை இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதை நான் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மூன்று ஆண்டுகளில் கல்வி தருகிறார்கள். அதிலே ஓராண்டு தொழிற் பயிற்சி தருகிறார்கள். கல்வி மட்டும் போதாது. தொழிலும் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்ற பெரிய மனப்பான்மையோடு அவர்கள் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். இரண்டு ஆண்டு காலத்திலே பள்ளியினுடைய இறுதி ஆண்டு படிப்புத் தேர்விலே உட்கார்ந்து எழுதிக்கூடிய வாய்ப்பு வசதியை அந்தச் சேவை இல்லங்கள் தருகின்றன என்று சொன்னால் தமிழ் நாட்டில் உள்ள அத்தனைப் பெண்களும் இது ஒரு தேய்வத்தின் குரலாகவே—புரட்சித் தலைவரின் அறிக்கை இருக்கிறது என்று சொல்வது போல் உள்ளது என்பதைத் தாழ்மையோடு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதிலே தங்குகின்றவர்களுக்கு உதவித் தொகையாக 50 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். வருஷத்திற்கு ஆடைகள் வாங்குவதற்காக 60 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். குழந்தைகளுக்கும் கொடுக்கிறார்கள். இங்கே தங்கி 5-வது வகுப்பு வரை அந்தக் குழந்தைகள் படிப்பதற்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் இந்த சேவை இல்லங்கள் இருக்கின்றன என்பதை நான் தாழ்மையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்தச் சேவை இல்லங்களிலே, அனாதை ஆசிரமங்களிலே நியமிக்கப்படுகின்ற அதிகாரிகள், பொறுப்பு ஏற்கக்கூடிய அதிகாரிகள், பெருத்த, மெத்தனப் போக்கான, ஆடம்பர வாழ்வில் திளைத்தவர்களாக இல்லாமல், அந்த ஏழைகளின் நிலைகளை அறிந்தவர்களாக, அவர்கள் பண்புகளைத் தெரிந்தவர்களாக, பசியின் கஷ்டத்தை உணர்ந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட பணியாளர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் அரசாங்கத்தின் திட்டத்தின் முழுப்பலனும் கிடைக்கும். அங்கே கிண்டலுக்கும், கேலிக்கும் அப்போது இடம் இருக்காது என்பதையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, கடலோரப் பகுதிகளில் வாழும் பெண்கள் ஆயிரக்கணக்கில் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். புருஷன் கடலுக்குப் போனால், அவன் திரும்பி வருவது மாலையாகவும் இருக்கும், மறு நாள் காலையாகவும் இருக்கும். அந்தப் பெண்கள் அதுவரையில் எந்தவிதமான வேலையும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அந்த மீனவப் பெண்களுக்கும்—அனாதை ஆதரவு அற்றவர்களுக்கு உதவியும் இந்தச் சர்க்கார்—வருமானம் பெறத்தக்க அளவிற்கு சமு



[திரு. சி. கணேசன்]

[1980 ஜூலை 26]

தாய் நலத் திட்டத்தின் மூலம் அங்கேயும் போய் அவர்களைத் தொடுகிற அளவிற்கு திட்டங்களைப் போட்டுத் தரவேண்டும் என்று தாழ்மையோடு சொல்லிக்கொண்டு. இந்த மானியத்தை வரவேற்றுப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

\* திரு. கே. ஆர். சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள மானிய கோரிக்கைகள் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். முதன் முதலில் சமூக நல போர்டு என்பது சமுதாயத்திலே உள்ள வசதி படைத்தவர்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியாக இல்லாமல், ஏற்கெனவே பேசிய உறுப்பினர் கூறியதைப்போல், எந்த மக்களுக்கு வாழ்வளிப்பதற்காக அந்தக் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறதோ அத்தகையவர்களுக்கு அந்தக் கமிட்டியில் இடம் கொடுத்து—அது மாநிலக் குழுவாக இருந்தாலும் சரி, மாவட்டக் குழுவாக இருந்தாலும் சரி—அந்த மக்கள் மீது அக்கறை கொண்ட ஒரு குழுவாக அது இயங்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

முதியோர்களுக்கான பென்ஷன் கொடுப்பதற்கு, ஏற்கெனவே கொடுத்ததைக் கூட்டினாலும், இந்த ஆண்டிலே 3,000 பேருக்கு அதிகம் ஆக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த 3,000 என்பது 234 தொகுதிகளில் ஒரு தொகுதிக்கு எவ்வளவு என்று கணக்குப் பார்த்தால் 13 பேருக்குத் தான் அந்த முதியோர் தொகை அளிக்க முடியும். இது மிகமிக குறைவானது. ஆகவே, அந்த 3,000 என்பதை அதிகப்படுத்துவதன் மூலம் பல்லாயிரக்கணக்கான பேர்களுக்கு உதவி செய்யும் நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதேபோன்று, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு 60 வயது பூர்த்தியானவுடன் உதவித் தொகை கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். குறிப்பாக, கேரளத்திலும், மேற்கு வங்கத்திலும் உழைக்கிற விவசாயிகள் ஆனாலும் சரி, ஏழை எளிய மக்களானாலும் சரி, அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. தமிழகத்திலும் அந்த முறை புகுத்தப்பட்டு இருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. அந்தத் தொகையை 60 வயது பூர்த்தியானவுடன் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று, விதவைகள்—வயதைப் பார்க்காமல் அவர்களுடைய வசதிக்கேற்றவகையில் மறுமணம் செய்து கொள்ளவில்லை என்றால் அத்தகைய பெண்களுக்கும் உடனடியாக அந்த உதவித் தொகை அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 26]

[திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்]

(முற்பகல் 11-40)

அதைப்போன்று குழந்தைகள் காப்பகங்கள் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு இருக்கின்ற சூழ்நிலையில் இந்த குழந்தைகள் காப்பகங்களை நம்முடைய நாட்டில் அதிகமாக ஏற்படுத்தவேண்டும். எல்லாக் கிராமங்களிலும் இந்த காப்பகங்களை அமைக்க வேண்டும். கிராமங்களிலே இருக்கிற தாய்மார்கள் அன்றாடம் வேலை செய்தால்தான் பிழைக்க முடியும். அவர்கள் 3 வயது, 4 வயது, 5 வயது குழந்தைகளை விட்டிலே விட்டுவிட்டு, வேலைக்குப் போகிறார்கள். அந்தக் குழந்தைகளுக்கு சத்துணவு கொடுப்பதற்கு, அந்த குழந்தைகள் படிப்பதற்கு அந்த தாய்மார்கள் கவனம் செலுத்த முடியவில்லை; வசதியும் இல்லை. ஆகவே, இதை ஒரு சமுதாயக் கடமையாக ஏற்று, அனைத்துக் கிராமங்களிலும் குழந்தைகள் காப்பகங்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது இந்த குழந்தைகள் காப்பகத்திலே பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு மாதம் 100 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்துவிட்டு வருகிற அவர்களுக்கு 100 ரூபாய் சம்பளம் போதவில்லை. அதனால் பல குறைபாடுகள் ஏற்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, அவர்களுடைய ஊதியத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமங்களில் பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்துவது பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வேலை வாய்ப்பை அனைத்துக் கிராமங்களிலும் ஏற்படுத்த வேண்டும். குறிப்பாக என்னுடைய குடியாத்தம் தொகுதி மிகவும் பின்தங்கிய பகுதி, அங்கே அரசின மக்களும் பிற்பட்ட மக்களும் அதிகம் இருக்கிறார்கள். வருடத்தில் அவர்களுக்கு 5, 6 மாதம் கூட விவசாய வேலை கிடைப்பதில்லை. மற்ற நாட்களில் விறகு பொறுக்கி, மற்ற கடினமான வேலைகளை செய்து வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் இத்தகைய வேலைவாய்ப்பு பெறுவதில் பயிற்சி அளிக்கவேண்டும். அது மட்டுமல்ல, வேலைவாய்ப்புக்கு உறுதியளிக்க வேண்டும். அந்தக் கிராமங்களில் இருக்கிற கூட்டுறவு சங்கங்களில், அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற பொருட்களை விற்பனை செய்வதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் நான் அறிகிறேன். தமிழ்நாட்டில் இத்தகைய பெண்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிப்பதற்காக வருடாவருடம் அங்காங்கே நடுகின்ற



[திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்] 1980 ஜூலை 26]

மாங்களுக்கு தண்ணீர் ஊற்றுகின்ற வேலையை பெண்களுக்குக் கொடுப்பதாக சொல்கிறார்கள். ஆனால் அது சரியாக நடக்கவில்லை. அதை சரிவா நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று நகரங்களில் பணி புரியும் பெண்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லங்கள் இருக்கின்றன. சென்னை மாநகரில் இத்தகைய பெண்கள் விடுதியில் 25 பேர்கள் தங்க மட்டும் இருப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது போதுமானதல்ல. இலட்சக் கணக்கான மக்கள் வாழும் சென்னையில் இந்த 25 விடுதிகள் போதுமானதல்ல. அதுமட்டுமல்ல. இந்தத் துறையிலே நல்ல எண்ணம் படைத்தவர்கள், தனியார்கள் விடுதி நடத்துவதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தனியார் நடத்தும் விடுதிகள் 17 இருக்கின்றன. அவைகளை கட்டுவதற்கு ஆகும் செலவில் 75 சதவீதத்தை மத்திய சர்க்கார் மானியமாக கொடுக்கிறது; 15 சதவீதத்தை மாநில சர்க்கார் மானியமாகக் கொடுக்கிறது. ஆக, 90 சதவீதம் மானியமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படியானால் அதை ஏன் அரசாங்கமே நடத்தக்கூடாது? தனியார் நடத்துவதினால் அந்த பெண்களுக்கு போதுமான வசதிகளும் அவர்கள் செய்து கொடுப்பது கிடையாது; சரியான பாதுகாப்பும் இல்லை; போலீஸ் கண்காணிப்பது மாதிரி அவர்களுக்கு கடிதங்கள் வந்தால் பிரித்து பார்ப்பது, டெலிபோன் வந்தால் ஒட்டுக் கேட்பது போன்ற வேலைகள் எல்லாம் அங்கே நடக்கின்றன. இந்த முறை அகற்றப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு மாவட்டத்தின் தலைநகரிலும் இதைப்போன்ற பெண்கள் தங்கும் விடுதி கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று மகளிர் மன்றங்கள் ஏற்படுத்துவது பற்றிச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். பெண்கள் சத்தனாவு கொடுப்பது எப்படி, வேலைவாய்ப்பை பெருக்குவது எப்படி என்று சொல்லிக்கொடுக்க மகளிர் மன்றம் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது வரவேற்கத்தக்கது. 1978-ல் 12,356 மகளிர் மன்றங்கள் இருந்ததாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டு 1980-ல் 11,230 தான் இருக்கிறது. 1,000 மகளிர் மன்றங்கள் இல்லை. ஏன் 1,000 மன்றங்கள் இயங்கவில்லை? இந்த மகளிர் மன்றங்களுக்கு 1977-78-லிருந்து இன்று வரையில் 4,000 ரூபாய்தான் மானியம் கொடுக்கிறார்கள். 1978-ல் 4,000 ரூபாய். இப்போதும் 4,000 ரூபாய் என்றால் இத்தகைய மன்றங்களை நடத்த ஊக்குவிக்கும் வகையில் ஒதுக்கப்படுகின்ற பணம் போதுமானதாக இல்லை. அதனால் செயல்படுத்துவதில் ஆர்வம் காட்டவில்லை. அந்த மன்றங்களை செயல்படுத்த வேண்டும். எல்லாப் பகுதி மக்களும் பலனடையும் வகையில் விஸ்தரிக்க வேண்டும்; அதற்கு ஏற்ற வகையில் மானியத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 26]

[திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்]

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்தபடியாக, இந்த கால்நடை பராமரிப்புத் துறையிலே முக்கியமாக புதிய திட்டங்களைத் தொடங்கி இருக்கிறார்கள்; கேந்திர கிராம திட்டத்தைத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். கேந்திர கிராமத் திட்டம் என்று சொல்லுகிற போது அங்கே அதிகாரிகள்தான் இருக்கிறார்கள். ஜீப் இருக்கிறது. ஆனால் அவர்களுக்கு கீழே பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்கள் இல்லை. குறிப்பாக மதுரை மாவட்டத்தில் தேவி, சிவகங்கை கிராமங்களில் கேந்திர கிராமத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இரண்டாண்டுகள் ஆன பிறகும் ஊழியர்கள் இல்லை.

ஆகவே அங்கெல்லாம் அதிகாரிகள்தான் இருக்கின்றார்களே தவிர போதிய ஊழியர்கள் இல்லை. ஆகையால் திட்டங்களைச் சரியாக அமல்படுத்த முடிய வில்லை. ஆகவே அங்கே நல்ல முறையில் திட்டங்களை அமல்படுத்துவதற் குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் கால்நடைச் செல்வம், மிக முக்கியமானதொரு செல்வமாகும். அந்தச் செல்வம் பல பகுதிகளிலே பாதுகாக்கப்படாமல் இருக்கின்றது. அதைப் பாதுகாப்பதற்கு எல்லா கிராமங்களிலும் குறிப்பாக ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகளின் பல்வேறு கிளைகள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் விளவங்கோடு தாலுகாவில் மேக்காடு என்னும் இடத்தில் சப் சென்டர் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அதுமட்டு மல்ல மெதுமல்லி மேய்காடு என்ற இடத்தில் கிராம மக்கள் இடம் வாங்கிக் கொடுத்துள்ளார்கள். ஆகவே அங்கு ஒரு சென்டர் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து வாசுதேவநல்லூர் சென்டர் சிந்தாமணியில் உள்ளது. வாசுதேவ நல்லூரிலிருந்து சிந்தாமணி 8 கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் இருக்கின்றது. ஆகவே மீண்டும் அங்கேயே சென்டர் ஏற்படுத்துவது நல்லதல்ல. ஆகவே வாசுதேவநல்லூரிலேயே ஒரு சென்டர் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் அங்கே போதிய கட்டிட வசதிகள் இல்லை, ஆகவே கட்டிட வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிந்தாமணியில் சென்டர் இருப்பதால் விவசாயிகளும் மாடுகளும் 8 மைல் தூரம் 10 மைல் தூரம் என்று செல்ல வேண்டி இருக்கின்றது. இது மிகவும் சிரமமாக இருக்கின்றது.

அடுத்து விக்கிரமசிங்கபுரம் மிகப்பெரிய நகரம். ஆகவே அங்கே ஒரு கால்நடை ஆஸ்பத்திரி திறக்கவேண்டும். சங்கரன்கோவில் ஒன்றியத்தில் ரெட்டியாபட்டி என்ற இடத்திலே ஒரு மருந்தகம் ஆரம்பிக்க வேண்டும்.



[திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்]

[1980 ஜூலை 26]

அடுத்து கிராமப்புறங்களில் ஏற்கெனவே இருந்து வந்த 450 செண்டர்கள் பல ஆண்டுகளாக மூடப்பட்டிருக்கின்றன. தமிழகம் முழுவதும் உள்ள 450 செண்டர்கள் போதிய ஊழியர்கள் இல்லாத காரணத்தாலே மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை மீண்டும் திறப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்போதுதான் கிராமப்புறங்களிலே இருக்கின்ற கால்நடை செல்வத்தைப் பாதுகாக்க முடியும். ஆகவே அரசு உடனடியாக இதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கால்நடை வளர்ப்பு முறை பற்றி அறிக்கையிலே சொல்லி இருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் பழைய முறையிலே கால்நடைகளை வளர்ப்பதில் அக்கறை கொள்கிறார்களே தவிர புதிய முறையிலே புதிய இனங்களை உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்பதிலே அவர்கள் ஆர்வம் காட்டவில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. புதிய முறையிலே பல புதிய இனங்களை உற்பத்தி செய்கின்ற வகையிலே விவசாயிகளுக்கு ஆர்வம் ஊட்டுகின்ற முறையிலே அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்வதற்குப் பரந்த அடிப்படையிலே ஒரு பிரச்சாரம் செய்தால் கூட நலமாக இருக்கும். அப்படிச் செய்தால் தான் புதிய இன விருத்தியைச் செய்ய முடியும். ஆகவே அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நம்முடைய கால்நடை மருத்துவமனைகளில் போதிய மருந்துகள் இல்லை. ஆகவே ஆஸ்பத்திரிக்கு மாடுகளை அழைத்துச் செல்கின்றபோது எங்களிடம் மருந்து இல்லை, ஆகவே வெளியே வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று எழுதிக் கொடுக்கிறார்கள். வெளியே போய்க் கேட்டாலும் அந்த மருந்துகள் கிடைப்பதில்லை. கடைகளிலும் அவை கிடைப்பதில்லை. அப்படியே கடைகளிலே கிடைத்தாலும் 15 ரூபாய், 20 ரூபாய், 30 ரூபாய் என்று கொடுத்து வாங்குகின்ற நிலைமையிலே அவர்கள் இல்லை. ஆகவே எல்லா மருந்தகங்களிலும் கால்நடைகளுக்கு வேண்டிய மருந்துகள் கிடைக்கின்ற அளவிலே அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அடுத்து மருந்து உற்பத்தியைப் பற்றிச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ராணிப் பேட்டையிலே மருந்து உற்பத்தி ஆகின்றது, அது போதுமான அளவுக்கு இருக்கின்றது என்று அண்டை மாநிலங்களுக்குக் கூட கொடுப்பதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது அறிக்கையிலே. அது சரியானதல்ல. இங்கே நம்முடைய தமிழகத்திற்கே வேண்டிய மருந்துகள் கிடைக்காததால் வெக்கை நோய் கண்டு மாடுகள் இறந்திருக்கின்றன. அவற்றிற்கே போதிய சிகிச்சை அளிக்க முடியாத நிலைமை இருக்கின்றது இப்படிப்பட்ட நிலைமை பல பகுதி

1980 ஜூலை 26] (திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்)

களிலே இருக்கின்றன. நம்முடைய உதவிச் சபாநாயகர் அவர்களுடைய தொகுதியிலே கூட இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே பல மாடுகள் இறந்து விடுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கின்றது. எப்படி இரண்டு பஞ்சாயத்துக்களுக்கு ஒன்று என்ற நிலையிலேயாவது மொபைல் வேன் ஏற்படுத்தி மருத்துவத்துறையிலே மருந்துகள் வழங்கப்படுகின்றதோ அதேபோன்று மொபைல் கால் நடை மருந்தகங்களையும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவ்வாறு ஏற்படுத்தி அவை கிராமங்களுக்கு நேரடியாகச் சென்று மருந்துகளை அளிக்கின்ற முறையினை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

(முற்பகல் 11-50)

அடுத்து தமிழகம் முழுவதும் உள்ள கால்நடை செல்வத்தை இன்ஷூர் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே பணம் கடன் வழங்குகிற மாடுகளுக்கு இன்ஷூர் செய்கிற வழக்கம் இருக்கிறது. அது போலவே தமிழகத்தில் இருக்கிற எல்லா கால்நடைகளுக்கும் இன்ஷூர் செய்கிற வழக்கத்தை அரசாங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டும். அதனால் ஆயிரம், இரண்டாயிரம் ரூபாய் கொடுத்து வாங்குகிற மாடுகள் நோய் கண்டு இறந்து விட்டால் ஏழை எளிய மக்கள் வாழ வழி இல்லாமல் திண்டாடுகிற நிலை மாற்றப்பட வேண்டும் என்று சொல்லி, அதற்காக இன்ஷூர் செய்கிற திட்டத்தை எல்லா கால்நடைகளுக்கும் அமுல் படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கால்நடை கண்காட்சிகளை நடத்துகிறீர்கள். விவசாயிகளுக்கு உற்சாகம் அளிக்கும் வகையில் நடத்துகிற இந்தக் கண்காட்சியில் ஏழை எளிய விவசாயிகளும் பரிசு பெறும் வண்ணம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். எப்போதும் பெரிய பண்ணையார்களும், மிராசுதாரர்களுமே பரிசு பெறுகிறார்கள். எப்போதும் திண்டுக்கல் அங்குலவிவசாயிகள்தாம் இந்தப் பரிசை பெறுகிறார்கள். அதற்காக அவர்களை குறை கூறவில்லை. சாதாரண ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு உற்சாகம் ஊட்ட, அவர்களுக்கும் பரிசளிக்க வேண்டிய முறைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதேமாதிரி ஏதோ ஒன்றிரண்டு இடங்களில் மட்டும் இத்தகைய கண்காட்சியை ஏற்படுத்தாமல், ஒரு பொங்கல் விழா, பண்டிகை கொண்டாட்டக் காலங்களில் எல்லா மாவட்டங்களிலும் இத்தகைய கண்காட்சிகளை அமைத்து, ஆங்காங்குள்ள சிறப்பான மாடுகளுக்கு பரிசு வழங்கும்படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கால்நடைகளுக்கு செயற்கை முறையில் கருத்தரிப்பதற்கான மருந்து தருவதில் ஊசிக்கு ஒரு ரூபாய் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அது தவறு. அதை இலவசமாகவே வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதுவு



(திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்)

[1980 ஜூலை 26]

மல்லாமல், கால்நடை செயற்கை இனவிருத்தி நிலையங்களில் 10, 12 ஆண்டுகளாக ஒரே காளையிடம் திரும்பத் திரும்ப விந்துவை எடுப்பதால் அதன் தரம் குறைந்து சரியாக சினை ஆவதில்லை. ஆகையினால் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை காளைகளை மாற்ற வேண்டிய முறையை அதிகாரிகள் கடைபிடிக்க வேண்டும். அந்த முறை கடைபிடிக்காத காரணத்தினால், செயற்கை முறை விருத்தியில் மக்கள் நம்பிக்கை குறைந்து திட்டமே பாழ் ஆகிவிடும். எனவே புதிய காளைகளை இதற்காக கொண்டு வர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

விந்தின் தரம் சரியாக இல்லாததினால், இரண்டு மூன்று தடவைகள் ஊசி ஏற்ற வேண்டியிருக்கிறது. அந்த நிலையை மாற்றுவதற்கு, விந்துவை உறை விந்தாக்கி பத்து ஆண்டுகளுக்கூட வைத்திருக்கலாம் என கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையை கடைபிடித்து நாடு முழுவதும் அமுலாக்கினால், காளைகளை வைத்து பராமரிக்கும் செலவும் குறையும். அதிகமான அளவில் கால்நடை செல்வங்களை உற்பத்தி செய்ய முடியும். இந்த முறை இப்போது வட ஆற்காடு, ஆரணி போன்ற இடங்களில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதை எல்லா இடங்களுக்கும் அமல் படுத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் சமூக நலத் துறையினை எடுத்துக்கொண்டால், விதவைகளுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்கும் வகையில் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பெறும் உதவித் தொகையினை விரைந்து அளித்திட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். குழந்தைகள் காப்பகங்களை அதிகப்படுத்தி எல்லா இடங்களிலும் விரிவு படுத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கிராமத் தொழிலை வளர்ப்பதற்கு கிராமங்களில் தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்கு வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

**திரு. சி. சிவப்பிரகாசம் :** மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான கால்நடை சமூக நலன் ஆகிய மானிய கோரிக்கை எண் 22, 30 ஆகியவைகளில் பேச வாய்ப்பளித்த பேரவைத் தலைவருக்கு நன்றியினைக் கூறி என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறுகிறேன்.

தமிழகத்தில் புரட்சித் தலைவரின் அரசால் வேண்மை புரட்சியினை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் இன்று தமிழகத்தில் பால் பற்றாக்குறை இல்லாமலும், கோழிமுட்டை பற்றாக்குறை இல்லாமலும், வெளி மார்க்கெட்டிற்கு அனுப்பும் வகையில் கால்நடைத் துறையின் மூலம் முன்னேற்றமடைந்துள்ளது. நாமக்கல் பகுதியில் கோழிப் பண்ணைகள் வளர்ந்துள்ளதால்

1980 ஜூலை 26]

[திரு. சி. சிவப்பிரகாசம்]

வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் நீங்கி உள்ளது. இன்றைய நிலையில் மிகவும் விரைவாக முட்டையை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பினால்தான் வளர்ந்து வரும் கோழிமுட்டை உற்பத்தியாளர்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியக்கூடிய நிலை உள்ளது. ஆகவே அவர்களுக்கு தீவனத்தின் விலையை குறைத்தும், கோழி முட்டையின் விலையை அதிகரிப்பதன் மூலமும், சிறு விவசாயிகள் முன்னேற வழி வகை செய்ய இயலும். இல்லையெனில் மிகுந்த நஷ்டமடைய வாய்ப்பு உள்ளது. ஆகவே அரசு அதுபற்றி உடனடியாக பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன்.

குறைந்த பட்ச மனைக் கட்டணச் சலுகை கோழி வளர்ப்புப் பண்ணைகளுக்கு தொடர்ந்து நீட்டிக்கப்படுவது வரவேற்கத் தக்கது. கால்நடை பாாமரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் காப்புறுதி திட்டம், கோழி வளர்ப்பு பண்ணைகளுக்கும் அளிக்கப்படுகின்றன. அதையும் வரவேற்கிறேன்.

கால்நடைத் துறையின் மூலம் சிறப்பான முறையில் பண்ணை அமைத்து அந்த பண்ணையில் வேலையற்ற ஏழைகளுக்கு வேலை கொடுக்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும். புதிய ரக தீவனம் உற்பத்தி செய்து கால்நடை வளர்ப்புக்கு உதவி செய்ய வேண்டும்.

கோழி தீவனத்தின் விலை உயர்ந்தும், கோழி முட்டையின் விலை தாழ்ந்தும் வருவதினால் கோழிப் பண்ணையார்களிடம் மிகுந்த அதிருப்தி உருவாகி வருகிறது. அதை நீக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுகிறேன். வேலையற்ற பட்டதாரிகளுக்கு கால்நடை பண்ணை உருவாக்கி கொடுத்து பால் வளத்தை பெருக்க அரசு உதவி செய்ய வேண்டுகிறேன்.

வெள்ளை பன்றி இன விரூத்தியை மேலும் மேலும் பெருக்கவும் பெருக்கத்தை செய்பவர்களை ஊக்குவிக்கவும் அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல் செம்மறி ஆடு வளர்ப்பு பெருக்கத்திற்கு அரசு நிதி உதவி செய்ய முன் வரவேண்டும்.

அரிஜன ஆதிவாசி மக்களுக்கு கால்நடை வளர்ப்புக்கும், கோழி வளர்ப்புக்கும், பன்றி வளர்ப்புக்கும், ஆடு வளர்ப்புக்கும் சிறப்பான திட்டத்தை அரசு செயல்படுத்தி அவர்களின் பொருளாதார நிலையை உயர்த்த ஆவன செய்ய வேண்டும். நாமக்கல் பகுதியில் கோழி முட்டை, பால்புடர் தொழிற்சாலை எற்படுத்த அரசு ஆவன செய்ய முன் வரவேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியில் போகுறிச்சி, முள்ளுக் குறிச்சி, மங்களபுரம் ஆகிய பகுதியில் கால்நடை மருத்துவ மனையை ஏற்படுத்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன்.



[திரு. சி. சிவப்பிரகாசம்]

[1980 ஜூலை 26]

உயர்ந்த ரக வெளிநாட்டு கானைகளான பிரீஜன், சிந்தி, ரெட்டேன், ப்ரவுன் ஸ்வுஸ், ஜெர்சி போன்ற கானைகளை வெளிநாட்டிலிருந்து வாங்கி அதன் மூலம் நம் நாட்டில் பால் உற்பத்தி பெருக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கால்நடை மருத்தகங்களில் உடனுக்குடன் பொது மக்களின் குறைகளை தீர்க்கவும் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கால்நடை மருத்துவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பளிக்க உயர்ந்த ரக கால்நடை வளர்ப்பு நிலையங்களை பல இடங்களில் நிறுவி பால் வளத்தைப் பெருக்கவும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் சு.இ.எச். ஆக பட்டதாரி கால்நடை மருத்துவர்களை நியமிக்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன். கிளை நிலையங்கள் அமைத்து கால்நடை வளத்தைப் பெருக்க நடவடிக்கை எடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன்.

இன்று தமிழ்நாட்டில் சமூக நலத் துறையில் பல்வேறு புதிய திட்டங்கள் அறிமுகப்படுத்தியும், செயல்படுத்தியும் வருவதை வரவேற்கிறேன்.

சமூக நலத் துறையின் மூலம் இன்று நாட்டில் பல்வேறு முறையில் புதிய வழிமுறைகளில் செயல்திட்டத்தை புதிய செயல் வேகத்தில் உருவாக்கினால் தான் வளர்ந்து வரும் சமுதாய நாட்டில் நல்ல முன்னேற்றத்தைக் காண முடியும். சமூக நலத்துறை மூலம் நாட்டில் பல்வேறு நல்லதிட்டங்களை உருவாக்கிக் கொண்டுவருகிற வேலையில் நாமும் சமுதாய நிலையையும் பொருளாதார நிலையையும் மனதில் கொண்டு நல்ல சமுதாயத்தை உருவாக்கப் பாடுபட வேண்டும்.

மகளிர் மன்றத்தின் மூலம் நாட்டிலுள்ள விதவைப் பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்த முயற்சிக்கவும் ஏழைக் குழந்தைகள் நலனில் அரசு அக்கறை கொண்டு விரிவான புதிய திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்றும் கலப்புமண தம்பதிகளுக்கு பரிசு அளிப்பதுடன் வேலைவாய்ப்பு அளிப்பதில் முன்னுரிமை வழங்க ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீதத்தை ஒதுக்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும். சமுதாயத்தில் அவர்களுக்கு தகுந்த பாதுகாப்பு நடவடிக்கையினை ஏற்படுத்தியும் கொடுக்க வேண்டும்.

ஏழைப் பெண்களுக்கு பிரசவ கால ஊதியம் வழங்கவும் ஊட்ட சத்து தானிய வழங்கவும் ஆவன செய்வதை வரவேற்கிறேன்.

1980 ஜூலை 26]

[திரு. சி. சிவப்பிரகாசம்]

பிச்சைக்காரர் மறு வாழ்வு இல்லங்கள் அமைப்பதன் மூலம் அவர்களுக்கு அங்கு கைத்தொழில் வேலையைப் பழக்கி முன்னேற்றம் அடையச் செய்ய வேண்டும்.

வாழ்க்கையில் ஒதுக்கப்பட்ட பெண்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்கவும் அவர்களின் வாழ்வு முன்னேற்றம் அடையவும் நல்ல திட்டத்தை வகுக்கவேண்டும்.

ஹரிஜன் ஆதிவாசி பெண்கள் வாழ்க்கைத்தரம் உயர சுகாதார முறைகளையும் நலின நாகரீகத்தையும் கற்றுக்கொடுக்க படித்த பெண்களைக் கொண்டும் சமூக நலமன்றத்தின் மூலம் ஆவன செய்யவேண்டும் என்றும் குழந்தைகள் காப்பகத்தின்மூலம் குழந்தைகளை சிறந்தமுறையில் வளர்க்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதியோர் உதவித் தொகை வழங்கும் திட்டத்தின் மூலம் விண்ணப்பித்துள்ள தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட முதியோர் அனைவருக்கும் உடனடியாக உதவித் தொகை வழங்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

ஊனமுற்றவர்களுக்கு பெட்டிக்கடை வைத்துக்கொள்ள ரூ. 1000 வழங்குவதை வரவேற்பதுடன் ஓரளவு முடிந்த உடல் ஊனமுற்றோருக்கு வேலை வாய்ப்பில் குறிப்பிட்ட சதவிகிதத்தை ஒதுக்கவேண்டும்.

மலைவாழ் மக்களின் குழந்தைகள் நலம் சிறப்பாக இருக்க சிறந்த சேவை புரிகின்றவர்களை குழந்தைகள் காப்பாளராக நியமிக்க வேண்டியும் அவர்கள் சிறந்த சேவை புரிய அரசு புதிய திட்டத்தை உருவாக்கவேண்டும் என்றும், பாலர் பள்ளிகளில் குழந்தைகளுக்கு உணவு வழங்குவதே இல்லை என்றிருப்பதை கண்டறிந்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்றும் வறுமையில் வாடும் ஏழை தாய்மார்களுக்கும் பெண்களுக்கும் நல்வாழ்வு அளிக்க புதிய திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்றும் அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

மகளிர் நல பணியாளராக உள்ளவர்கள் சிறந்த சேவை புரிய அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும், தாய் தந்தையர்களை இழந்த இளம் பெண்களுக்கு மறு வாழ்வளிக்க அரசு புதிய திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்றும், பொருளாதார நிலையில் நலிந்த பெண்களுக்குத் தனியாக கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம், கடனுதவியும், தொழிற் பயிற்சியும் கொடுத்து கூட்டுறவு முறையில் நல்ல கைத்தொழிலை வளர்க்கவும் நடவடிக்கை எடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.



[திரு. சி. சிவப்பிரகாசம்] [1980 ஜூன் 26]

பர்மா, ஸ்ரீலங்காவிலிருந்து தாயகம் திரும்பும் அகதிகளுக்கு சிறப்பான வாழ்வளிக்க அரசு தீவிரமான திட்டமொன்றை உருவாக்கி ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியிலுள்ள புதுசத்திரம், சேந்தமங்கலம், நாமகிரிப்பேட்டை, கொல்லிமலை ஒன்றியங்களில் வறுமையால் வாடும் பெண்களுக்கு நல்லதொரு திட்டத்தை உருவாக்க அரசு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, சமூக நலத்துறை மானியத்தின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு தந்தமைக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன். நன்றி.

திரு. ஜி. மூர்த்தி : மாண்புமிகு பேரவைத் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சமுதாயத்திலே மிகவும் முக்கியமாகக் கருதப்படுகின்ற சமூக நல மானியத்தின் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பு தந்தமைக்கு நான் முதற்கண் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எல்லா அரசியல் கட்சிகளும், சமுதாய மாற்றத்தையும் சமுதாய முன்னேற்றத்திலும் அக்கறை காட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன. அதைத் தங்களுடைய கொள்கையாக எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. அப்பேர்ப்பட்ட சமுதாய மாற்றத்தையும், அதன் முக்கியத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற இந்த மானிய கோரிக்கையிலே அக்கறை கொண்டுள்ள பல கட்சிகள் இங்கே இல்லாமல் இருப்பது நாம் வருந்தக்கூடிய ஒன்றாகும். அவர்கள் இந்த சமுதாய மாற்றத்திலே கொண்டிருக்கின்ற அக்கறையை இது எடுத்துக்காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. சமுதாய மாற்றத்தையும், முன்னேற்றத்தையும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், காங்கிரஸ் கட்சியும் நாட்டு மக்களுக்குச் சொல்கிறபோது, இதைப் பற்றிப் பேசுகின்றபோது, இதை ஒரு பிரசாரமாக எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். ஆனால், இந்த மானியத்திலே, அதைப்பற்றி பேசுகின்ற காலகட்டத்திலே அவர்கள் இந்த சமுதாய மக்கள்மீது வைத்திருக்கின்ற அக்கறையை, இன்றைக்கு வெளிநடப்பு செய்ததன்மூலம், இந்த சமுதாய மக்கள்மீது அவர்கள் எவ்வளவு பற்றும், பாசமும் வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை இன்றைக்கு இந்த நாடு உணரும் என்பதை நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு இந்த சமுதாய மாற்றம் மூலம் இந்த நாடு முன்னேறியாக வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், சாதாரண 10 வயது மாணவன் பள்ளிக்குச் செல்ல முடியவில்லை. காரணம், வீட்டில் அவனுடன் பிறந்த 3, 4 குழந்தைகளை அவன் காப்பாற்ற வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக அவன் பிடி சுற்றும் தொழிலுக்குச் செல்கிறான்; அல்லது தோல் பதனிடும் தொழிலுக்குச் செல்கிறான் அல்லது கூலி வேலைக்குச் செல்கிறான். எனவே, கல்வி கற்கும் வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடுகிறது. அதற்காக வேண்டி

1980 ஜூலை 26]

[திரு. ஜி. முர்த்தி]

இன்றைக்கு பாவலாக தாய் சேய் நல விடுதிகள் இருக்கின்றன. இதை குறிப்பாக பஞ்சாயத்து அளவில் விரிவுபடுத்தி, இதுபோன்ற ஏழைகளிய மக்கள், வேலைக்குச் செல்லுகின்றவர்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகள் பள்ளிக் குச் செல்வதற்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். ஆகவே, இத்திட்டத்தை ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து அளவிலும் ஏற்படுத்தியாக வேண்டும்.

அது மாத்திரமல்ல. இன்றைக்கு அவர்கள் கல்வியிலே மிகவும் பின்தங்கி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சத்துணவு கிடையாது. அதாவது அவர்களுக்கு மதிய உணவு இருந்தால், தெளிவாக கல்வியைக் கற்க முடியும். அதனால், இந்த சத்துணவுத் திட்டத்தை மிகவும் கிறப்பான முறையிலே அளிக்க வேண்டும். காரணம், அதனால் அவர்கள் பள்ளிக்குச் செல்ல முடியாமல் இருக்கிறது. அதனால், இந்தச் சிறுவர்கள் அடிமைகளாக, கொத்தடிமைகளாக சென்று விடுகிறார்கள். இதனால், வருங்காலத்திலே ஒரு குற்ற பரம்பரையை நாம் உருவாக்குகின்ற மிகப் பெரிய குற்றத்திற்கு ஆளாகிறோம். அதனால், அதைத் தடுத்து நிறுத்த கிராமங்களிலே, பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களிலே இத்தகைய தாய் சேய் நல விடுதிகளை விரிவுபடுத்தி அவர்களுக்கு வசதி செய்தாக வேண்டும்.

அது மாத்திரமல்ல. கைம்பெண்களாக பலர் ஆகிவிடுகிறார்கள். விபத்தினாலே சிலர் கைம்பெண்களாகி விடுகிறார்கள்; இன்னும் சிலர் இயற்கையினால் கைம்பெண்களாகி விடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருக்கின்றபோது, அந்தக் கைம்பெண்களைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி இல்லாமற்போனால் சமுதாயத்திலே ஒழுக்கச் சீர்கேடுகள் உருவாவதற்கு வழி ஏற்படும். கைம் பெண்களாவது அவர்கள் குற்றமில்லை. இயற்கையிலே சிலர் கைம்பெண்களாகி விடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு நாம் உடனடியாக நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும். இந்த நிவாரணத் தொகை அதிகமாக இருக்கவேண்டும். அப்படி அளித்து, அவர்கள் ஒரு செம்மையான வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு அரசாங்கம் வழிவகை செய்யவேண்டும்.

தாய்சேய் நல விடுதிகளிலே அனாதைகள் நிறைய பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அனாதைப் பிள்ளைகளைப் பராமரிக்காத எந்த அரசாங்கமும் குற்றப் பரம்பரையைத்தான் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யும். கேட்பாற்றிற்கு கிடக்கும் அந்தக் குழந்தைகளைக் கவனித்து அவர்களுக்கு கல்வி, தொழில் கொடுக்காவிட்டால் அவர்கள் கடைசியில் திருட்டுத் தொழிலைச் செய்யவும், கொலைக் குற்றம் வரை போகிற அளவுக்குக் கூட அந்த மக்கள் சென்றுவிடக்



[திரு. ஜி. முர்த்தி]

[1980 ஜூலை 26]

கூடிய நிலைமை ஏற்படும். அனாதைக் குழந்தைகள் யாராக இருந்தாலும் அந்தக் குழந்தைகளுக்கு வேலை செய்யக்கூடிய சக்தி வரும் வரை அரசாங்கமே அவர்களை வளர்க்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

கிராமப் புறங்களிலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாழ்கிற பகுதிகளிலே இது போன்ற சேவா சங்கங்கள் இருக்கின்றனவா என்பதையே தெரிந்து கொள்ள முடியாத அளவுக்கு மக்கள் தெளிவு பெறாத நிலைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கிராம சேவகிகள் என்று அழகாகப் பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள். எத்தனை முறை அவர்கள் கிராமங்களுக்கு வருகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அவர்கள் சேவை செய்கிற இடமெல்லாம் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் வீட்டிலே இருக்கிறது. கிராமத்தில் இருக்கும் எல்லா மக்களும் பல வகைகளிலும் பயன்பெறக்கூடிய வகையில் சிறப்பான பயிற்சி பெற்ற கிராம சேவகிகளை கிராமத்தில் போடவேண்டும். அவர்கள் அரசின் திட்டங்களைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும், இரண்டு நாள் தையல் மெஷினில் தைத்தல், இரண்டு நாள் கூடை பின்னுதல், இரண்டு நாள் சிறு தொழில் என்று பிரித்து கிராமப் பகுதியில் உள்ளவர்களுக்குப் பயிற்சி தரவேண்டும்.

வயலிலே நாற்று நடச் செல்லுகிற தாய்மார்களும், கூலி வேலை செய்யச் செல்லுகிற தாய்மார்களுக்கு தங்கள் பிள்ளைகளைத் தெருவிலே விட்டுச் செல்லுகிறார்கள். அந்தக் குழந்தைகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் வளர்க்கப்படவும், கல்வி பெறவும், தொழில் கற்றுக் கொள்ளவும் கிராம சேவகிகள், அதிகாரிகள் சேவை செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். கிராம சேவகிகள் இவர்களை எல்லாம் சரியாகக் கவனிக்காததைப் பார்க்கும்போது இவர்களுக்குக் கூட சாதி வித்தியாசம் இருக்குமோ என்ற ஐயம் ஏற்படுகிறது.

இந்தத் துறை இந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்கு மிகவும் தேவையான துறை. கைம்பெண்களைக் காப்பாற்றியாக வேண்டும். உடல் ஊன முற்றவர்களுக்கு உதவ வேண்டும். காது கேட்காதவர்களுக்கு அதற்கான கருவி வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும். ஊனம் உற்றவர்களுக்கு மூன்று சக்கர வண்டி வாங்கித் தருகிறார்கள். அந்த எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த வேண்டும். ஒவ்வொரு துறையிலும் சமுதாயத்தில் பின்னடைந்த கூட்டம் தாழ்த்தப்பட்ட கூட்டம். அவர்களுக்கு பல சலுகைகளையும் தந்து ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

1980 ஜூலை 26]

[திரு. ஜி. மூர்த்தி]

இன்றைக்கு அம்பேத்கார் பெயரால், ராவ் பகதூர் சிவராஜ் பெயரால், அறிஞர் அண்ணா பெயரால் சமூக சீர்திருத்த மன்றங்கள் இருக்கின்றன. அந்த மன்றங்களை ஊக்குவிக்கவேண்டும். என்னுடைய பகுதியில் அம்பேத்கார் மன்றம் போன்ற பல மன்றங்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் சாலை போடுகிறார்கள், முதியோர் கல்வி கற்றுத் தருகிறார்கள், கிணறு தோண்டுகிறார்கள், கால்வாயில் இருக்கும் சேற்றை வாருகிறார்கள், பிள்ளைகளை பள்ளிக்கூடத்திற்கு ஒழுங்காக அழைத்துச் செல்லுகிறார்கள். இத்தகைய நல்ல பணிகளைச் செய்து வரும் சமூக மன்றங்களுக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்ய வேண்டும்.

எங்களை எல்லாம் வளர்த்து ஆளாக்கிய ராமதாஸ் பெயரில் ஆஸ்டல் இருக்கிறது. சிறப்பான முறையில் மகளிர் விடுதி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. சமுதாய மேம்பாட்டுக்காக அமைக்கப்பட்ட விடுதிகள் விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும். மேலும் சிறப்பான கட்டிடங்கள் கட்டிச் கொடுக்கவும் அரசாங்கம் நிறைய பணம் கொடுத்து ஊக்குவிக்க வேண்டும். இப்படியெல்லாம் அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதன் மூலந்தான் சமுதாயத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட நிலையில் உள்ள மக்களை முன்னேற்ற முடியும். அப்போதுதான் சமுதாயத்தில் மாற்றம் ஏற்பட முடியும். சமுதாய மாற்றத்தை விரும்பியவர்கள் டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள். சமுதாய மாற்றத்திற்காக தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்கள்.

(பிற்பகல் 12-10)

இந்த மானியத்தைப் பொறுத்தவரை சமூக நலத்திற்கு என்னென்ன குணங்கள் தேவையோ அத்தனை குணங்களையும் கொண்ட ஒரு குணவதியாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் துறையின் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பொறுமையாக இந்த மக்களுக்கு நல்லதே செய்ய வேண்டுமென்ற மனப்பான்மையோடு அந்த மக்களுக்கு சிறப்பான பல காரியங்களை ஆற்றிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்தக் குறைகளை மனத்திலேகொண்டு அந்த மக்களுக்கு வாழ்வு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மானியத்திலே பேசுகின்ற வாய்ப்பை அளித்ததற்காக நன்றியைச் சொல்லி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஏ. டி. கருப்பையா: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய கட்சியாகிய இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக நான் பேச முன்வந்திருக்கிறேன் என்பதை முதலிலே தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த மானியத்தின் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு



[திரு. ஏ. டி. கருப்பையா]

[1980 ஜூலை 26]

விரும்புகிறேன். மாடு வளர்ப்பது சம்பந்தமாக இந்த மானியத்திலே 24.14 மில்லியன் கால்நடைகள் உள்ளன என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது எந்த இடத்திலே இந்த இடத்திலா அல்லது வேறு எந்த இடத்திலே என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். அது இங்கே குறிப்பிடப்படவில்லை.

மாடு என்பது இந்த நாட்டினுடைய விவசாயிகளுக்கு முக்கியமான பொருத்தமான கருவி என்பதிலே சந்தேகம் கிடையாது. மாடுகள் இல்லை யென்றால், ஆடுகள் இல்லையென்றால், கால்நடைகள் இல்லையென்றால் விவசாயிகள் தங்கள் நிலத்தை உழுது பண்படுத்துவதற்கு முடியாத நிலை நாட்டில் ஏற்படும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. மாடுகள் வளர்ப்பதற்கு விவசாயிகள் எந்த அளவுக்கு முன்னுக்கு வருகிறார்களோ அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு எல்லா உதவியும் செய்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறங்களிலே இருக்கின்ற சாதாரண ஏழை எளிய விவசாயிகள் அதை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தனக்கு இரண்டு மாடுகள் இருக்கின்றன என்றால் இன்னும் 2 மாடுகள் அவருக்குத் தேவைப்படுகின்றன அதற்காக சர்க்காரிலிருந்து கடன் தேவைப்படுகிறது. அந்த லோனை வாங்குவதிலே அவர்களுக்கு என்ன என்ன சிக்கல்கள் இருக்கின்றன, என்ன என்ன இடையூறுகள் இருக்கின்றன, யார் யார் இடைத்தரக்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்தால் விவசாயிகள் கடன் பெறுவதிலேயும் அதைத் திருப்பிக் கட்டுவதிலேயும் எவ்வளவு துன்பங்களுக்கு ஆளாகிறார்கள் என்பது புரியும். அவற்றையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனமாக ஆராய்ந்து அதை நீக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாடுகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், அதன் இறைச்சியைப் பயன்படுத்துவதில் சிலர் அதை உணவாகப் பயன்படுத்தவும் முன்வருகிறார்கள். நாடு வளர வளர இறைச்சியும் அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது, கால்நடைகளின் எண்ணிக்கை அதனால் குறைந்துகொண்டே வருவதால் இறைச்சியின் விலை ஏறுகிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, மாடுகள் பால் கறக்கின்றன, இந்த நாட்டிலே ஊட்டச் சத்து பால் மூலமாக மக்களுக்குக் கிடைக்கிறது என்பதை நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியமே இல்லை. எல்லோருமே பால் குடிக்க விரும்புகிறார்கள். ஆனால் பால் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. ஆகவே மாடுகளுக்கு உணவு நல்ல முறையிலே கிடைக்கச் செய்வதிலே சர்க்கார் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 26] [திரு. ஏ. டி. கருப்பையா]

பால் சொஸைடிகளைப் பொறுத்தவரையிலே ஏதோ சில ஜில்லாக்களிலே தான் இருக்கின்றனவே தவிர கிராமங்களிலே இல்லை. ஆகவே கிராமங்களிலேயும் பால் சொஸைடிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும், அதன் மூலமாக கிராமங்களிலே உள்ள ஏழை எளிய சாதாரண மக்களுக்கு பால் விநியோகம் செய்யப்பட வேண்டும். சாதாரண ஏழை எளிய மக்களுக்கு குழந்தைகளுக்குத் தாராளமாக பால் கிடைப்பதற்கு எல்லா உதவிகளையும் செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாடு வளர்ப்பது சம்பந்தமாக என்னுடைய தொகுதியாகிய வால்பாறையிலே தோட்டக் காடுகளிலே இருக்கின்ற ஆயிரக்கணக்கான தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மாடு வளர்ப்பதற்குத் தடையாக, அந்தப் பகுதியிலே தோட்ட முதலாளிகள் இருக்கிறார்கள். தடை விதித்திருக்கிறார்கள். ஒரு குடும்பத்திலே ஒரு மாடுதான் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும், இரண்டாவது மாடு வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று தடை விதித்து இருக்கிறார்கள். ஒரு மாடு கன்று போட்டால், அதற்கு ஆறு மாதம் அல்லது ஒரு வருஷம் ஆகிவிட்டால் அந்தக் கன்றை விற்று விட வேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தடுக்க சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மாட்டிறைச்சி சம்பந்தமாகப் பேசுகின்றபொழுது, நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கின்ற இந்த இறைச்சி டின்களிலே தயார் செய்யப் பட்டு வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. வெளிநாடுகளிலேயிருந்து மறுபடியும் நம்முடைய நாட்டிற்கு வருகிறது. அதை இங்கே விலை கொடுத்து வாங்கிச் சாப்பிட வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, இம்மாதிரி மாட்டிறைச்சியைப் பக்குவப்படுத்தி உணவாக அளிக்கக்கூடிய ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்து, அதன் மூலமாக டின்களிலே தயார் செய்து இந்தப் பகுதியிலே விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பால் சம்பந்தமாக எடுத்துக்கொண்டால், வெளிநாடுகளிலிருந்து பால் பவுடரை இறக்குமதி செய்ய வேண்டுமென்ற சூழ்நிலை, அவலநிலை நம் நாட்டில் இருக்கிறது. பாலை அதிகமாக உற்பத்தி செய்து, பால் பவுடரைத் தயார் செய்து இந்து நாட்டிலேயே விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.



[திரு. ஏ. டி. கருப்பையா] [1980 ஜூலை 26]

அடுத்தபடியாக, ஆடு மாடுகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் பல ஜில்லாக்களில் நூற்றுக்கணக்கான ஆடுகளை வளர்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆய்வுகளுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் கிடையாது. ஆடுகளைப் பொறுத்தவரையில் மழைக்காலத்தில் பலவிதமான நோய்கள் வருகின்றன. ஏராளமான ஆடுகள் ஒரே நேரத்திலே இறந்து விடுகின்றன. கால்நடை வளர்ப்பு இல்லங்கள் இல்லாத காரணத்தால், அந்த ஆடு மாடுகளைப் பாதுகாக்க, உடனடியாகப் பாதுகாக்க, லேகமாகப் பாதுகாக்க, விரைவாகப் பாதுகாக்க, கிராமங்களில் ஆடு மாடுகள் வைத்திருப்பவர்களுக்கு முடியாத சூழ்நிலைகள் இருப்பதால், கிராமங்களிலிருந்து டாக்டரைக் கையோடு அழைத்து வருவதற்காக ஓடி வருகிறபோழுது, பாதுகாப்பு நிலையங்கள் இல்லை; அப்படியே ஒரு இடத்தில் இருந்தாலும் டாக்டர் இல்லை; டாக்டர் இருந்தாலும் மருந்து கிடையாது என்ற சூழ்நிலைகள் இருப்பதால் அதை பெல்லாம் சர்க்கார் கவனத்திற் கொண்டு, அப்படிப்பட்ட ஒரு சிக்கலான சூழ்நிலைகளைத் தடுத்து, கிராமங்களில் இருக்கின்ற ஆடுகளை வளர்க்கின்ற, பாடுகளை வளர்க்கின்ற சாதாரண ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை நான் இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

**செல்வி வி. விசயலட்சுமி :** மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இன்று மாண்புமிகு சமூக நலத்துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கையின் மீது நான் அதை வரவேற்றுப் பேசுவதற்குப் பெருமை அடைகிறேன்.

1978-83 என்ற ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திற்கு ரூபாய் 96-97 இலட்சம் ஒதுக்கி, இத்தொகையினைக் கொண்டு 16 திட்டங்களை உருவாக்கி மாதர்களுக்காகவும், மாணவ, மாணவிகளுக்காகவும் பயன்பெறும் வகையில் கொண்டு வந்திருப்பது நமது புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில்தான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்காக நமது சமூக நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களையும் பாராட்டுகிறேன்.

மேலும், சேலம், கோவை போன்ற இடங்களில் உள்ள குறுகிய கால பெண்கள் மீட்பு மனையினை நின்ற கால காப்பகங்களாக மாற்றுவதற்கு ரூபாய் 2 இலட்சத்து 63 ஆயிரம் ஒதுக்கியிருப்பதற்கு நமது சமூக நலத்துறை அமைச்சருக்கு என்னுடைய நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக இந்த மானியக் கோரிக்கையினை வரவேற்றுக் கூறும்போது, சமுதாயத்தினரால் ஒதுக்கப்படுபவர்களுக்கும், இளம் குற்றவாளிகளுக்கும் அவர்கள் வாழ்வில் ஒளியை ஏற்றி, கல்வி புகட்டி, ஒளி மயமான ஒரு எதிர்

1980 ஜூலை 26]

[செல்வீ வி. விசயலட்சுமி]

காலத்தை உருவாக்குவதில் இந்த அரசு கொண்டு வந்துள்ள மானியக் கோரிக்கை ஒரு விடி வெள்ளியாகப் பிரகாசிக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

அடுத்து, மாதர் நலத்திலும் குழந்தைகள் நலக் கோரிக்கைகளின் பேரில் சில கருத்துக்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தற்போது மாதர்நல மான்யத்தின் கீழ் திறக்கப்பட்டுள்ள அநேக பால்வாடிகளுக்குச் சொந்தக் கட்டிடம் இல்லை. ஒவ்வொரு பால் வாடிக்கும் சொந்தக் கட்டிடம் கட்ட வழி வகை செய்யப்பட வேண்டும்.

பால்வாடிகளில் பணிபுரியும் பாலசேவிகாக்களுக்கு தற்போது அதிகபட்சம் ரூ. 90 மட்டுமே ஊதியம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதேபோல் ஆயாவுக்கு ரூ. 30 ஊதியம் வழங்கப்படுகிறது. இந்த ஊதியமானது குறைவாக உள்ளதால் படித்த இளம் பெண்களுக்கு ஊக்கம் தருவதாக இல்லை. எனவே, அவர்களின் ஊதியத்தையும் உயர்த்தி அவர்கள் பணியினையும் திருத்தி நிரந்தரமானதாக ஆக்க வேண்டும். பாலசேவிகாவுக்குக் குறைந்தது ரூ. 150 ஆகவும் ஆயாவுக்கு ரூ. 100 ஆகவுமாவது ஆக்க வேண்டும்.

பால்வாடிகள் தற்போது சமூக நலத்துறை. உள்ளாட்சித் துறை, அரிசன நலத்துறை, ஆகிய பல துறைகளின் கீழ் இயங்கி வருகின்றன. இவைகள் அனைத்தையும் ஒரே விதியின்கீழ் கொண்டு வந்து சீரான ஊதியமும் பணி விதிகளும் நிர்ணயித்தால் ஆய்வு செய்யும் அதிகாரிகளுக்கும், தணிக்கை செய்யும் அதிகாரிகளுக்கும் சூழப்பம் இன்றி நிர்வாகம் சீர்படும்.

ஏறத்தாழ அனைத்து மகளிர் மன்றங்களுக்கும் தையல் இயந்திரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் மேற்படி தையல் இயந்திரங்களைக் கொண்டு தையற்கலையைச் சொல்லிக் கொடுக்க ஆசிரியைகள் நியமிக்கப்படாததால் அனைத்து இயந்திரங்களும் முடங்கிக் கிடக்கின்றன. இதனால் வாழ்வழி யற்ற பெண்கள், கணவனை இழந்த கைம்பெண்கள், கணவனால் கைவிடப் பட்ட பெண்கள், மணமாகாத ஏழைப் பெண்கள் ஆகியோர் தையற்கலையைக் கற்றுக்கொள்ள இயலாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. எனவே, குறைந்தது ஆறு மகளிர் மன்றங்களுக்கு ஓர் தையல் ஆசிரியை என்ற விகிதத்தில் ஸ்தானங்கள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். மேற்படி ஆசிரியைகளின் ஊதியத்தையும் தர முள்ளதாக நிர்ணயிக்க வேண்டும்.



[செல்வி வி. விசயலட்சுமி]

[1980 ஜூலை 26]

அநேக மகளிர் மன்றங்கள் அமைப்பாளர்களின் இல்லங்களிலேயே நடத்தப்படுகின்றன. மகளிர் மன்றங்களுக்குச் சொந்தக் கட்டடம் கட்ட மான்யம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் அல்லது வாடகைக் கட்டடம் வைத்துக் கொள்ள வாடகையாவது மான்யமாக வழங்கப்பட வேண்டும்.

மகளிர் மன்றங்களை இயக்கும் அமைப்பாளர்களுக்குத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதிலிருந்தே அதாவது 1960 முதலே மாதம் ரூ. 5 மட்டுமே மதிப்பூதியமாக வழங்கப்படுகிறது. அமைப்பாளர்கள் எவ்வளவுதான் பொது நல சமூக சேவை நோக்கம் உள்ளவர்களாயினும் அவர்கள் தம் பணியைச் செய்யும்போது ஏற்படும் சில்லறைச் சிலவினங்களை ஏற்குமளவுக்காவது அவர்களது மதிப்பூதியம் இருக்கவேண்டும். எனவே, தற்போதைய வாழ்க்கை நிலையை அனுசரித்து மாதம் ரூ. 30 என்று மதிப்பூதியம் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும்.

மகளிர் மன்றங்களில் முதல்தர பி.டி.யை விநியோகம் செய்யப் பட்டனவே அன்றி மருந்துகள் விநியோகிக்கப்படுவதில்லை. எனவே ஆண்டுதோறும் மருந்துகள் வழங்க வேண்டும்.

மகளிர் மன்றம் மூலம் மகளிர் கல்வி சுற்றுலா ஆண்டுக்கொருமுறை நடத்தப்படுகிறது. இதற்குத் தருகின்ற மான்யம் ரூ. 440 மட்டுமேயாகும். இந்தத் தொகை உந்து வண்டிக்கு ஒரு நாளைய வாடகைக்குக் கூட போத வில்லை. சுற்றுலாவும் பயனளிக்கும் வண்ணம் இருக்கவில்லை. எனவே, இந்த மான்யத்தைக் குறைந்தது ஆண்டுக்கு ரூபாய் 1,000 என உயர்த்த வேண்டும்.

மகளிர் மன்றங்களில் உறுப்பினராக உள்ள பெண்கள் சிறு தொழில் செய்து பிழைக்கும் வண்ணம் அந்தந்த இடத்திற்கு ஏற்ப சிறு தொழில் நடத்த நிதி உதவியும், மூலப்பொருளும், பயிற்சியும் கொடுக்கலாம்.

மகளிர் மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மாத இதழ், வார இதழ், நாளிதழ் ஆகியவைகளை வாங்கிக் கொடுத்து அவர்கள் உலக நடப்பை அறிந்து கொள்ள உதவுவதோடு பொது அறிவினையும் விருத்தி செய்து கொள்ள வழி வகை செய்ய வேண்டும். மேற்படி சஞ்சிகைகள் மான்யத் திட்டத்தின்கீழ் வழங்கப்பட வேண்டும்.

மாதர்நலம், குழந்தைகள் நலன் ஆகிய சிலவினங்களும், கடனும் ஒன்றிய ஆணையாளர் மூலமே செலவிட வழிவகை செய்யப்பட வேண்டும். உதாரணம், தற்போது மகளிர் மன்றங்களுக்கு கறவை மாடுகள் கடன்மூலம்

1980 ஜூலை 26] [செல்வி வி. விசயலட்சுமி]

வாங்கிக் கொடுக்கப்பட்டு, ஆணையாளரால் திட்டம் செயல்படுத்தப் படாததால், திட்டம் வெற்றிகரமாக இயங்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு ஒவ்வொரு ஊராட்சிதோறும் பால்வாடி பள்ளிகள் திறக்க வேண்டும். ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளில் தற்சமயம் 30 பெண் குழந்தைகள் இருந்தால்தான் ஆயாக்கள் நியமிக்கப்படுகிறது. அதனைத் தவிர்த்து பள்ளிகள் தோறும் ஆயாக்கள் நியமித்தால் நிறைய பெண்களுக்கு ஆயா வேலை கிடைக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனது தொகுதியில் ரூரமங்கலத்தில் ஒரு மகளிர் காப்பகமும் விரபாண்டியில் கூட்டுறவு முறையில் கால்நடைத் தீவனம் உற்பத்தி செய்ய ஒரு சங்கமும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று எனது உரையினை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. சு. முத்துகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சமூக நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கால்நடைத் துறைக் கான மானியம் இந்த அவையிலே கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. தமிழகத்திலே கால்நடைகளின் எண்ணிக்கை 2,41,00,000 உள்ளதாகக் கணக்கிடப்பட்டு அதற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை 15,18,00,000 ரூபாயாக இருக்கிறது. ஒரு கால்நடையை வளர்ப்பதற்கு இந்த அரசு செய்கின்ற செலவு ஆறு ரூபாய்க்கு மேல் ஆகிறது. ஆனால் அந்தப் பலன் முழுவதும் கிராமங்களில் உள்ள ஏழை எளிய மக்கள் வைத்திருக்கின்ற கால்நடைகளுக்குப் போய்ச் சேருகிறதா என்பதை அரசு கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமங்களிலே இன்று நூற்றுக்கணக்கான கால்நடை நிலையங்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு என்ன காரணம் சொல்லப்படுகிறது என்றால், அதைக் கவனிக்க லைவ்ஸ்டாக் இன்ஸ்பெக்டர்கள் இல்லை. அவர்களுக்காக உள்ள லைவ்ஸ்டாக் இன்ஸ்பெக்டர் கோர்ஸ், கவர்னர் ஆட்சியிலே நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. அத்தகைய டிரெயினிங் தமிழ்நாட்டிலே ஓசூர், ஓரத்தநாடு, புதுக்கோட்டை, செட்டிநாடு, அபிஷேகப்பட்டி. அலமாநி போன்ற 6 இடங்களில் உள்ள அந்தப் பள்ளிகள் மூடப்பட்டு காட்சிப் பொருளாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் 516 சப் சென்டர்களில் கால்நடை ஆய்வாளர்கள் இல்லாமல் இருக்கின்றது. அதனால் பொது மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையை நீக்க இந்த ஆண்டு முதல் லைவ்ஸ்டாக் இன்ஸ்பெக்டர்கள் பயிற்சியை துவக்குவதற்கு இந்த அரசு முன்வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.



[திரு. சு. முத்துகிருஷ்ணன்] [1980 ஜூலை 26]

அடுத்து 24—5—1980 முதல் 20—6—1980 வரையில் கால்நடைத் துறையைச் சேர்ந்த சர்ஜன்கள் ஸ்டிரைக் செய்தார்கள். ஸ்டிரைக் நடத்தப் பட்ட காலத்தை நாம் பார்க்கவேண்டும். தேர்தல் நடப்பதற்கு முன்பாக பட்ட **காலத்தை** நாம் பார்க்கவேண்டும். தேர்தல் நடப்பதற்கு முன்பாக இந்த ஸ்டிரைக் நடத்தப்பட்டது. எந்தக் கண்ணோட்டத்திலே ஆரம்பிக்கப் பட்டது என்பதை அரசு கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். தமிழ்நாட்டிலே உள்ள கால்நடை நிலையங்கள் எல்லாம் அந்த நேரத்தில் செயல்படாமல் இருந்த நேரத்தில், பொது மக்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டிருந்த அந்த நேரத்தில் அவர்களுக்குத் துணையாக இருந்த வர்கள் இந்த லைவ்ஸ்டாக் இன்ஸ்பெக்டர்கள் என்பதை அறிந்து, அவர்களை மனதாரப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர்களுக்கான எல்லா உதவிகளையும் இந்த அரசு செய்ய முயற்சி எடுக்கவேண்டும்.

ஆனால் அதை எதிர்த்தவர்கள் அந்தத் துறையைச் சேர்ந்த டாக்டர்கள் தான். ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் உள்ள இ.ஓ.எச். வேலையை நாங்களே செய்கிறோம், என்று இப்போது சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் இரண்டு அதிகாரிகள் தேவைதானா என்பதை அரசு சிந்திக்க வேண்டும். ஏற்கனவே இருக்கிற லைவ்ஸ்டாக் இன்ஸ்பெக்டர்கள் செய்கின்ற அந்த வேலையை பி.வி.எஸ்சி. படித்த டாக்டர்கள் செய்ய வேண்டுமா என்பதை கவனிக்க வேண்டும்.

ஆய்வாளர்களைப் பொறுத்தமட்டில் அவர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே கடந்த 23 ஆண்டுகளாகப் பணிபுரிந்து வருகிறார்கள். அந்த இடங்களில் இப்போது கால்நடை டாக்டர்களைப் போடுவதைப்பற்றி சிந்திக்க வேண்டும். கால்நடை மருத்துவர்களுக்கும் நாம் வேலைவாய்ப்புகளை கொடுக்க வேண்டும். தற்போது 110 பதவிகள் காலியாக இருக்கின்றன என்பதை அறிகிறேன். அவர்களை அனிமல் ஹஸ்பன்டரி டிப்பார்ட்மெண்டு, வெட்டினரி டிஸ்பென்சரி, வெட்டினரி ஆஸ்பிட்டல், கி வில்லேஜ் சென்டர், ஐ.சி.டி.சி. சென்டர்கள், இது போன்ற துறைகளில் 110 பதவிகள் காலியாக இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லி, இந்த 110 பதவிகள் ஏன் இதுவரையில் நிரப்பப்படாமல் இருக்கின்றன என்பதை கேள்வியாக வைக்கிறேன். இந்த 100 பதவிகளை முன்பே நிரப்பியிருந்தால் இந்த கால்நடை துறையைச் சேர்ந்த டாக்டர்கள் போராட வேண்டிய சூழ்நிலை இருந்திருக்காது. டாக்டர்கள் இப்போது எழுப்பியிருக்கின்ற கேள்விகளுக்கு அதிகாரிகள்தான் காரணம், டாக்டர்கள் அல்ல என்பதை நான் நிச்சயமாக உணருகிறேன்.

1980 ஜூலை 26] [திரு. ச. முத்துகிருஷ்ணன்]

(பிற்பகல் 12-30)

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

இதிலே வேடிக்கையான நிலைமை என்னவென்றால், 3,300 கால்நடை ஆய்வாளர்கள் தமிழகத்திலே இன்றைக்கு இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அவர்களை மேற்பார்வை செய்வதற்கு 1,400 டாக்டர்கள் பணியாற்றிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். 3,300 கால்நடை ஆய்வாளர்களைக் கண்காணிக்க 1,400 அதிகாரிகள் என்பது உண்மையிலேயே மிகக் கூடுதலான எண்ணிக்கைதான். ஆனால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஏற்கனவே இருக்கும் பதவிகளில் அவர்களை நிரப்பலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கால்நடை இலாகாவிலே மருந்துகள் வாங்கும்போது, சென்டிசைலசுடு பர்சேஸ் என்ற முறையில் தனியார் கம்பெனிகளிடமிருந்து கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களுக்கு மருந்துகள் வாங்குவதால், அதிலே பல்வேறு முறைகேடுகள் இருக்கின்றன என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த இலாகா அதிகாரிகளை அரசாங்கம் கண்காணிக்கவேண்டும். சில அதிகாரிகள் தவறு செய்யும் அளவிற்கு இடம் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த முறையை மாற்றி, கால்நடை இலாகாவே அரசுக்குச் சொந்தமான மருந்து கிடங்குகளில் இருந்து மருந்துகளைப் பெற ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக என்னுடைய கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், கால்நடைப் பண்ணை ஒன்று புதிதாக ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு உதவியாக திவனப் பண்ணை ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும். அங்கே ஏற்கனவே கால்நடைகள் வளர்க்க போதுமான இடம் இல்லை. மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, கால்நடைகள் வளர்க்க ஏதுவான நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கால்நடைக் கண்காட்சிகளை நடத்தி, கவர்ச்சிகரமான பரிசுகளை கால்நடை வளர்ப்பவர்களுக்கு வழங்கி, கால்நடை வளர்ப்பை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கால்நடை கிராம கேந்திர சப்சென்டர்களைப் பொறுத்தவரையில், எனது தொகுதியில் கடுக்கரை, அருமநல்லூர், தோவாளை, வெள்ளமடம், சசிந்திரம், மருங்கூர், அஞ்சகிராமம், அழகப்பபுரம், மயிலாடி ஆகிய ஊர்களில் வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.



[திரு. ச. முத்துகிருஷ்ணன்] [1980 ஜூலை 26]

சமூக நலத் துறையில், குழந்தைகள் காப்பகம் ஒன்று குமரி மாவட்டத்தில் ஏற்படுத்திக் கொடுத்து, குழந்தைகளைக் காப்பாற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

**டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம் :** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, முதலாவதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் நண்பர் முத்துகிருஷ்ணன் அவர்கள் கூறியதற்கு பதில் சொல்லிவிட்டு, நான் என் பேச்சைத் துவக்க விரும்புகிறேன். கால்நடை ஆய்வாளர்கள் 3,300 பேர்களை கண்காணிக்க 1,400 கால்நடை உதவி மருத்துவர்கள் இல்லை. நாட்டிலே கிராமப்புறங்களிலே வாழ்கின்ற ஏழை எளியவர்களுக்கு, வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கின்ற அத்தகைய மக்களுக்குப், பணியாற்றும் கடமையைச் செய்வதற்காக உருவாக்கப்பட்டவர்கள்—கால்நடை உதவி மருத்துவர்கள் என்பதைக்கூறி, 1980-81-ம் ஆண்டுக்கான கால்நடை வளர்ப்புத் துறை மானியக் கோரிக்கை மீதான விவாதம் நடக்கும் இந்த நல்ல தருணத்தில் ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த அவை முன் எடுத்துவைப்பது என் கடமையெனக் கருதுகின்றேன்.

இதுவரையிலும், எந்த ஆட்சியும் செய்ய முடியாத, செய்ய மனம் இல்லாத ஒரு செயலை தமிழக முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் செய்துள்ளார். அதை நான் வரவேற்கிறேன். ரூபாய் 15 கோடி கால்நடை பராமரிப்புத் துறைக்காக ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது இதுதான் முதல் முறையாகும். அதை நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். எந்தத் துறை வளர வேண்டுமானாலும், அந்தத் துறையின் தலைமை இடம் மையமான இடத்தில் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற என்னுடைய கருத்துக்கு ஒவ்வாக கால்நடைப் பராமரிப்பு இயக்குநர் அலுவலகத்தை தமிழகத்தின் மையப் பகுதியாக இருக்கும் திருச்சி மாவட்டத்திற்கு மாற்றப்பட வேண்டும் என்றும், அதைப் போல, கோழி வளர்ப்பு முனைப்பாக இருக்கும் நாமக்கல், சேலம் மாவட்டத்திற்கு கோழி வளர்ப்பு அலுவலகம் மாற்றப்பட வேண்டும் என்றும் வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல பால்வள நிறுவனத் தலைமை அலுவலகத்தை தந்தை பெரியார் பெயரால் அமைந்திருக்கிற பெரியார் மாவட்டம் ஈரோட்டில் அமைத்தால் அது சிறப்பாகச் செயல்படும். எனவே, பால்வள நிறுவன மைய அலுவலகத்தை நிச்சயமாக ஈரோட்டில் மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 26] [டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்]

அதைப்போல தற்போது ஒருசில மாவட்டங்களில் மட்டுமே கால்நடை பண்ணைகள் உள்ளன. இந்த நிலையை மாற்றி, எல்லா மாவட்டங்களிலும் மாநிரிக் கால்நடைப் பண்ணைகளை அமைத்தால் அந்தப் பகுதி மக்கள் அதைப் பின்பற்றி கால்நடைச் செல்வங்களைப் பேணித் தருவார்கள். அதற்கு அரசு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நடைமுறையில் இருக்கும் திட்டங்களின்கீழ் வாங்கி, வழங்கப்படும் கால்நடைகளுக்கு மட்டுமே தேவையான தடுப்பூசி போட்டு, ஆயுட்காப்பும் செய்யப் படுகிறது. ஆனால் இத்திட்டத்தை சிறிது பெரிதாக்கி, எல்லா விவசாயக் குடும்பங்களின் கால்நடைகளையும் ஆயுட்காப்பு செய்ய ஆவன செய்ய வேண்டும். இதை ஒரு கட்டாய அறிவிப்பாக அரசு செய்தால்கூட நன்றாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். காரணம், சாதாரணமாக விவசாயிகள் தெரிந்தோ தெரியாமலோ தடுப்பு ஊசி போட்டு, ஆயுட்காப்பு செய்துகொள்ள முன்வருவதில்லை. ஆகவே, அன்னத்துக் கால்நடைகளுக்கும் ஆயுட்காப்பு செய்ய அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் 8-வது பக்கத்தில் 10-ம் பிரிவில் இறைச்சி நிறுவனம் குறித்து கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இதற்குரிய நிதி ஒதுக்கீடு குறித்து தெளிவாக எதுவும் கூறப்படவில்லை. இந்த இறைச்சி நிறுவனத்தின் பணிகளை விரிவுபடுத்தி, எல்லா நகரங்களிலும் சுகாதார முறையில் இறைச்சி அறுவைக் கூடங்களை நிறுவி, இவைகளுக்கு எல்லாம் முத்தாய்ப்பு வைத்தாற் போல் சென்னை மாநகரிலே பம்பாய் 'டியேனார்' இறைச்சி அறுவைக் கூடம் போல் நவீன இறைச்சி அறுவைக் கூடம் ஒன்று ஏற்படுத்தி அத்நோடு அதில் கிடைக்கும் உபபொருட்களான தோல், எலும்பு, இரத்தம், சுரப்பிநீர் முதலிய வற்றைக்கொண்டு உப தொழில்களை ஏற்படுத்தவும் அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் மிகப்பெரிய இறைச்சி அறுவைக்கூடம் அமைக்கப்படுவதாக 1979 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அது இன்னும் நடைபெறவில்லை. இந்த முறையாவது இந்தக் குறிப்பில் கூறப் பட்டதிலிருந்து ஆறு மாதத்திற்குள்ளாக அதை நிறைவேற்றி நடைமுறைக்கு கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல 'ட்ரெயினேஜ் சிஸ்டம்'—கழிவுநீர் திட்டம் உள்ள எல்லா நகரங்களிலும், பேரூராட்சிகளிலும் கழிவுநீர் தண்ணீரைப் பயன்படுத்தி நீவனப் புல் பண்ணைகள் அமைத்து, வெண்மைப் புரட்சிக்கு உறுதுணை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.



[டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்] 1980 ஜூலை 26

இந்த கழிவு நீரைப் பயன்படுத்தி வளர்க்கப்படும் என்.பி. 21 போன்ற புல் தழைகள் சினை மாடுகளுக்கு கருச் சிதைவு ஏற்படுத்துகிறது. இத்திட்டத்தை அமுல்படுத்தும் அதிகாரிகள் இதை மனதிற்கொண்டு, மாற்று ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் புதுக்கோட்டையில் வெள்ளாட்டுப் பண்ணைகள் அமைக்கப்படுவதுபற்றி கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் மலைப் பாங்கான பகுதிகள்தான் வெள்ளாடு வளர்ப்புக்கு நல்ல பலன் தருவதாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் சேம்மறீ ஆடு பண்ணைகள் அமைக்கும் திட்டத்தையும், மலைப்பாங்கான பகுதிகளில், குறிப்பாக அருமை நண்பர் சிவம்பிரகாசம் அவர்களுடைய தொகுதி சார்ந்திருக்கிற கொல்லிமலைப் பகுதியில் வெள்ளாடு பண்ணைகளை அமைக்கும் திட்டத்தையும் செயல்படுத்தினால் நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தில் கால்நடைப் பேருமனைகள், மருத்துவ மனைகள் என்று இருந்தாலும் உண்மையிலேயே சென்னைக் கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியின் மருத்துவமனைதான் 'எக்ஸ்ரே', 'யு.வி.ரே டீர்டீமென்ட்' மற்றும் பல்வேறு வசதிகளோடு உள்ளது. அதுவும் கால்நடை பராமரிப்புத் துறையைச் சேர்ந்தது அல்ல. எனவே இந்த நிலையை மாற்றி மாவட்டந்தோறும் பல்நோக்கு மருத்துவமனைகள் (போலி கிளினிக்ஸ்) ஆரம்பித்து, அதில் பல்வேறு வைத்திய முறை வல்லுநர்களை நியமிப்பதோடு அது மேலும் சிறப்புற நடமாடும் அறுவை மற்றும் சிறப்பு சிகிச்சை நிலையத்தையும் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இத்தோடு தற்போது மைக்ரோஸ்கோப்பை மட்டுமே வைத்துக்கொண்டு, சோதனைக் கூடங்களை அமைத்திருக்கிறார்கள். அதை மாற்றியமைத்து, எல்லாவிதமான நோய்க் குறியீடுகளையும் ஆயுத்தன்மைகொண்ட சிறப்பான ஆய்வுக்கூடங்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

தற்போது ஏதாவது ஒரு மாவட்டத்தில் கால்நடை நோய் ஒன்று புதிதாக வருவதாக இருந்தால், அந்த மாவட்ட மையத்தில் அந்நோய் ஏற்பட்ட கால்நடையிலிருந்து 'நோய்க் குறியீடு' ஒன்றை எடுத்து இராணிப்பேட்டைக்கு அனுப்பி, அவர்கள் ஆய்வு செய்து பார்த்து முடிவு சொல்லும் நிலைதான் தற்போது இருக்கிறது. அந்த முடிவு தெரிவதற்கு சில நாட்கள் ஆகும். அதற்குள் அந்த நோய் ஊர் பூராவும் பரவி, அதற்கு வேறு எந்த தடுப்பு நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியாத நிலையில், கால்நடைகள் அழிந்துபோகும்

1980 ஜூலை 26] [டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்]

குழந்தைகளை ஏற்படும். ஆகவே, தற்போது இராணிப்பேட்டையில் இருக்கிற அந்த வசதியை ஒவ்வொரு மாவட்ட கால்நடை மருத்துவமனையிலும் ஏற்படுத்தி, நல்ல மருத்துவ வல்லுநர்களையும் நியமித்து, இந்தக் குறையைப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

தனியார் துறையிலும் அரசுத் துறையிலும் கால்நடைப் பராமரிப்பு சிறப்புற நடைபெறும் இத்தருணத்தில் மாவட்டத்தோறும் கால்நடைத் தீவன ஆய்வு நிலையங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

இந்தத் திட்டங்கள் சிறப்புற நடைபெற இராணிப்பேட்டை கால்நடை நோய்த் தடுப்பு நிலையத்தில் விரிவான நோய்த் தடுப்பு முறை ஆராய்ச்சிகள் நடத்திட ஏதுவாக அதை ஒரு ஆராய்ச்சி நிலையமாக மேம்படுத்த வேண்டும்.

கால்நடை பராமரிப்பு ஆராய்ச்சித் துறையின் சிறப்பு நடவடிக்கைகளை பொதுமக்கள் பின்பற்றிட ஏதுவாக இவைகளை மக்கள் முன்னால் எடுத்து வைத்து, இந்த அரிய விஞ்ஞானக் கருத்துக்களைப் பரப்பிட வேளாண்மை மற்றும் சில துறைகளில் உள்ளதுபோல் தனியாக ஒரு கால்நடை பராமரிப்பு விரிவாக்க இயக்குநரகம் ஏற்படுத்த வேண்டும். மேலும் பல்வேறு கால்நடை பராமரிப்புத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்திடவும், கால்நடை நோய்த் தடுப்பு முறைகளைச் சிறப்பிച്ച് செய்யவும் இந்தத் துறையில் உலக சம்பளக் கமிஷன் சிபாரிசின் அடிப்படையில் வேக்லினேட்டர்ஸ், இன்செமினேட்டர்ஸ், லேபரேட்டரி டெக்னியியன்ஸ் போன்றவர்களை வேலைக்கமர்த்த வேண்டும்.

இன்று கால்நடை உதவி மருத்துவர்களும் கால்நடை ஆய்வாளர்களும் சமரசம் செய்ய வேண்டுமென்றும், கால்நடை ஆய்வாளர்கள் மருந்துகளை நேரடியாகப் பெற ஆவன செய்ய வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு துறையினுடைய உயர் அதிகாரிகளுக்குக் கீழ் பணிய மாட்டோம், அவர்களைவிட நாங்கள்தான் துறையை நடத்தி வருகிறோம் என்று கீழ்நிலைச் சிப்பந்திகள் தன்னடக்க மில்லாமல் நடக்கிறார்கள். நிச்சயமாக இந்த நிலையைக் கண்டித்தாக வேண்டும். கால்நடை மருத்துவர்களின் போராட்டத்திற்குப்பின் தேனி, போடி, சைதாப்பேட்டை, திருச்சி, சங்கரங்கோவில், தக்கலை இன்னும் பல் வேறு ஊர்களில் நடந்துள்ள நிகழ்ச்சிகளே இதற்கு சான்றாகும் என்று அரசுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இதிலே சமரசம் செய்வதற்கு ஒன்று



[டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்] [1980 ஜூலை 26]

மில்லை. இது குறித்து அரசு நேரடியான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டாக வேண்டும். ஒரு துறையின் கீழ் நிலை ஊழியர்கள் அத்துறை அதிகாரிகளுக்கு அரசின் உத்தரவுகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடந்தால்தான் திட்டங்களின் நன்மை மக்களை அடையும். ஆகவே அதிகாரிகளுக்கு கீழ்நிலை ஊழியர்கள் பணியாமல் இருக்கின்ற இந்த நிலையைக் கண்டித்தாக வேண்டும்.

அடுத்து கால்நடை ஆய்வாளர்கள் பத்தாவது படித்தபின் பத்து மாதம் மாட்டுமே பயிற்சி பெற்றவர்கள். அவர்கள் நோய்க் குறியீடுகளைக் கண்டறிந்து மருத்துவம் செய்ய தகுதியையும் மருத்துவ அறிவையும் பெறாதவர்கள். அப்படித் தகுதியில்லாதவர்களை ஒவ்வொரு இடத்திலும் வைத்திருப்பது சரியல்ல. ஒரு இடத்திலே ஒரு மாட்டுக்கு வியாதி வந்திருக்கின்றது என்று பி.டி.ஓ. அவர்கள் சென்று சொன்னால் அங்கே இருக்கின்ற கால்நடை ஆய்வாளர்களை போய்ப் பார்த்து வாருங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிப் போய்ப் பார்க்கின்றபோது அந்த மாட்டுக்கு இருப்பது என்ன வியாதி என்றே அவர்களால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. அந்த நிலையிலே அவர்களால் எப்படி, இந்த நோய் வந்திருக்கின்றது ஆகவே இந்த மருந்தைக் கொடுங்கள் என்று சொல்ல முடியும்? அவர்களுக்கு அந்த உரிமைகள் எப்படி வரும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவேதான் கால்நடை மருத்துவர்கள் இந்த அரசிடம் கேட்டிருக்கிறார்கள் ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் கால்நடை மருத்துவர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று. இந்தக் கால்நடை ஆய்வாளர்களுக்கு மருந்துகள் பெறுவதற்குரிய தகுதிகள் இல்லை. அதோடு மத்திய அரசின் டிராக்ஸ் மற்றும் காஸ்மெட்டிக்ஸ் ஆக்ட் என்ற சட்டத்தின் விதிகளிலே இந்தக் கால்நடை ஆய்வாளர்கள் மருந்துகளைப் பெறத் தகுதியற்றவர்கள் என்று வரையறுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. அந்த முறையிலே...

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்: பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். தலைவரவர்களே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது கால்நடை ஆய்வாளர்கள் ஊசி போடுவதற்குத் தகுதியற்றவர்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அரசாங்க ஆணையிலேயே ஊசி போடலாம் என்று இருக்கின்றது, அதை உறுப்பினர் அவர்கள் அறிவார்களா?

டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்: தலைவரவர்களே, நான் ஊசி போடுவதற்கு கால்நடை ஆய்வாளர்களுக்குத் தகுதி இல்லை என்று சொல்லவில்லை. மருந்துகள் எழுதித் தரத் தகுதியற்றவர்கள் அவர்கள் என்றுதான் குறிப்பிட்டேன்.

1980 ஜூலை 26]

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : தலைவரவர்களே, ஊசி போடுவதற்கு மட்டுமல்லாமல் இன்னின்ன நோய் இருக்கின்றது என்று சான்றிதழ் வழங்குவதற்கும் ஆய்வாளர்களுக்கு உரிமை உண்டு என்று அரசாங்க ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருப்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா ?

டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த ஆணை ஆளுநர் ஆட்சியிலே தவறுதலாகப் பிறப்பிக்கப்பட்டது என்கிற முறையிலேதான் நான் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன் . . .

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த ஆணை அரசாங்கத்தின் சார்பிலே அன்றைய செயலாளர் ஹரி பாஸ்கர் அவர்களால் பிறப்பிக்கப்பட்டது. ஆளுநர் ஆட்சியிலே என்று சொல்வது சபைக்கு தவறான செய்தியை தருவது போலாகும் . . .

டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆணை பிறப்பித்த சமயத்திலே மதிப்பிற்குரிய ஹரி பாஸ்கர் அவர்கள் செயலாளராக இருக்கலாம். ஆனால் அந்த ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது ஆளுநர் அவர்களின் ஆட்சிக் காலத்திலேதான். 21—5—1980 அன்று பிறப்பிக்கப்பட்டது என்று எனக்குத் தகவல் இருக்கிறது. உறுப்பினர் அவர்கள் வேண்டுமானால் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாமல் சொல்லியிருக்கலாம்.

மற்றொன்று, தமிழகத்திலே புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆட்சியிலே 1979 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 11 ஆம் நாள் அரசு ஆணை ஏன், 961 வாயிலாக பட்டப்படிப்பு படித்த கால்நடை மருத்துவர்கள் அதிகம் உருவாகி வருவதால் மீண்டும் 1974 ஆம் ஆண்டோடு நிறுத்தப்பட்ட கால்நடை உதவியாளர்கள் சான்றிதழ் பயிற்சியை துவக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று பிறப்பித்த ஆணையை ஆளுநர் அரசு 21—5—1980 அன்று அந்த தேவையில்லாத பயிற்சியை துவக்க மீண்டும் முயற்சித்திருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே விளக்க விரும்புகின்றேன். மேலும் பட்டப்படிப்பு படித்த கால்நடை மருத்துவர்கள் இப்பொழுதே 300-க்கும் மேற்பட்டவர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கும்பொழுது மீண்டும் சான்றிதழ் பயிற்சியை துவக்கத் தேவையில்லை. அரசு இதில் கவனமாக இருக்க வேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் ஒதுக்கப்பெற்ற தொகை மிகவும் குறைவு, இந்த சமூக நலத்திற்கு என்று கருதுகிறேன். எனவே அடுத்த முறையாவது மற்ற துறைகளைப் போல் அதிக நிதி ஒதுக்கி அளித்தும் தனியான செயலாளர் ஒருவரை நியமித்தும், நல்ல பணிகளை நாட்டுக்கு ஆற்றிட அண்ணாவின் அரசு முயல் வேண்டுமென்று கேட்டு, விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.



[1980 ஜூலை 26]

திரு. குமரி அனந்தன் : வணக்கத்திற்குரிய துணை நாயகர் அவர்களே, அனைத்து அமைச்சகங்களும் சேர்ந்து செய்கிற பணி எல்லாம் சமூக நலத் திணை நோக்கியே சென்று கொண்டிருக்கிறது. அதன் காரணத்தினால் சமூக நலத் துறை மிக மிக முக்கியம் வாய்ந்த ஒரு துறையாகவும், அமைச்சகமாகவும் இருக்கிறது. எனவே இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேசுகிற வாய்ப்பினை அளித்ததற்கு மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு முதலிலே நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மானியக் கோரிக்கைகளை வைக்கிறபோது, அந்த கோரிக்கைகளுக்கான திட்டங்களை எங்களுக்கு சொல்கிறபோது, இதற்கு முன்னால் போட்ட திட்டங்கள் எந்த அளவில் நிறைவேற்றப் பெற்றன, அப்படி நிறைவேற்றவில்லை என்றால், நிறைவேற்றாமைக்கு காரணம் என்ன? திட்டங்களிலே முன்னேற்றம் ஏற்பட்டதா? ஏற்படாமைக்கு காரணம் என்ன என்றெல்லாம் தகவல் தர முயன்றால், அது உறுப்பினர்களுக்கும், அதன்மூலம் பொது மக்களுக்கும் தெரியும் என்பதோடு, அமைச்சர்களும் அதிகாரிகளும், முன்னும் பின்னும் பார்த்து எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளுக்கு ஆழ்ந்த கவனம் செலுத்துகிற வாய்ப்பு ஏற்படும்.

உதாரணமாக 1980-81 ஆம் ஆண்டு சமூக நலம் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பினை எடுத்தால் பக்கம் 18-19-ல் என்னென்ன விவரங்கள் எழுதப் பட்டிருக்கின்றதோ அதே விவரங்கள் 11 மாதங்களுக்கு முன் கொடுக்கப்பட்ட கொள்கை விளக்கக் குறிப்பேட்டிலும் பக்கம் 900-901-ல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதே விவரங்கள் அப்படியே கொடுக்கப்பட்டிருப்பது மட்டும் அல்ல, அதே வாசகங்கள் அப்படியே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதே வாசகங்கள் மட்டுமல்ல, வார்த்தைகள் எல்லாமாகூட அப்படியே ஒன்றையும் மாற்றாமல், ஏதோ, 'அதில் இருப்பதைப் பார்த்து அச்சடித்து விடுங்கள்' என்று சொல்லியதைப்போல கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

எனவே 11 மாதங்களுக்கு முன் என்ன முன்னேற்றம் இருந்ததோ அதே முன்னேற்றம் தானா? அப்படி முன்னேற்றவில்லை என்றால் அதற்கான காரணம் என்ன என்பது தொடர்புடைய அதிகாரிகளுக்கு போயிருக்க வேண்டாமா? போயிருக்குமேயானால் அதைப்பற்றி குறிப்பேட்டில் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டாமா? ஆகையினால் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பை தயாரிப்பதிலே அதிக கவனம் வேண்டும் என்பதை என்னுடைய பணிவான வேண்டு கோளாக இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 26]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

(பிற்பகல் 12-50)

123066

அடுத்து 1972-ம் ஆண்டு பொருளாதார மேதை டாக்டர் பி. நடராஜன் அவர்கள் 'டால்ஃக்போரஸ்' என்ற குழுவின் தலைவராக இருந்தபோது இந்த கால்நடைத் துறையை எப்படி செம்மைப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லி ஒரு ரிப்போர்ட்டை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு அவர்கள் இட்டிருக்கிற தலைப்பு 'Towards a white revolution' ஆக, 'வொயிட் ரெவ்லூஷன்' என்று சொல்கிறபோது அந்த வேண்மைப் புரட்சிக்கு அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற முன்னுரையில் முதலிலேயே சொல்கிறார்கள். 1972 ஆம் ஆண்டு சொல்கிறபோது சொல்கிறார்கள், எனக்கு 1960-ம் ஆண்டு புன்ளிவிவரம்தான் கையில் இருக்கிறது என்று. 1960-ம் ஆண்டு புன்ளிவிவரத்திலேயே அவர்கள் தம் தமிழ்நாட்டிலிருக்கிற கால்நடைபற்றிய கணக்குகளை கொடுத்திருக்கிறார்கள். 24.57 மில்லியன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற கோள்கை விளக்க எட்டிலே, 14 ஆண்டு களுக்குப் பிறகு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த கோள்கை விளக்க எட்டிலே இப்போதிருக்கிற கால்நடைகள் கணக்கு 24.14 மில்லியன் என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி 24.14 மில்லியன் என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற தென்றால், கால்நடை 0.43 மில்லியன் 14 ஆண்டுகளில் குறைந்திருப்பதாகத்தான் கணக்கு இருக்கிறது. அதற்குரிய காரணங்கள் என்ன என்ற கவனம் தொடர்புடையவர்களுக்கு செல்லவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்த செய்தியாக கால்நடை பராமரிப்புத் துறையை செவ்வனே நடத்த வேண்டும் என்று சொல்கிற நோக்கம் அவர்கள் உள்ளம் நன்றாக இருக்கிறது என்பதை எழுதியிருக்கிற எழுத்துக்களே சொல்கிறது. கால்நடைப் பராமரிப்பிற்காக வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புகிறவர்கள் ஆராய்ச்சியில் மிகவும் பின்தங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை நினைவிற்குக் கொண்டு வருதல் வேண்டும்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

உதாரணமாக சகடம் என்று சொல்லும்போது வண்டியில் பாரம் வைத்துப் போவது அந்தக் காலத்திலிருந்து ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட ஒன்று. ஆனால் அந்த வண்டியே பாரம் மீளுந்ததாக, கனம் மிருந்ததாக இருக்கிறது. அதைக் குறைக்கிற ஆராய்ச்சி எப்போதோ பேப்பரில் செய்திகளாக வந்துகொண்டிருக்கிறதே தவிர செயல்முறையில் அந்த மாடு இழுக்கிற வண்டியின் பாரத்தை குறைக்கிற அந்த ஆராய்ச்சி செயல் வடிவம் பெற்று வெற்றிபெறவில்லை என்பதைக் கவனித்து இந்தத் துறை தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.



[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1980 ஜூலை 26]

கால்நடை என்று பெயர் பெற்றிருக்கிற இந்த மாடுகள் மனிதன் காலாற்பு போனபோது துணையோடு வந்த கால்நடை. பொதி மாடுகளாக நம் கூடவே வந்தவை. அந்தக் கால்நடை காலாற நடந்தது மேய பழங்காலத்தின் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் மேய்ச்சல் நிலங்கள் உண்டு. மேய்ச்சல் நிலங்களுக்கு மத்தியில் குண்டு குழி, ஊற்றில் தண்ணீர் தேங்கியிருப்பதுண்டு. அந்த மாடுகள் புல் தின்றுவிட்டு தண்ணீர் குடித்து மாலை நேரத்தில் கோகுலன் குழலோசை கேட்க கழுத்து மணியோசை கேட்க வீட்டுக்கு வருகிற காட்சி ஒரு அற்புதக் காட்சியாகவே இருக்கும். அவைகள் எல்லாம் இப்போது கற்பனைக் காட்சியாக மனத்திலே இருக்கிறதே தவிர, அற்புத காட்சியாக கண் எதிரிலே பார்க்க முடியாத நிலையிருக்கிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அல்லது பஞ்சாயத்திலும் மேய்ச்சல் நிலங்கள் இருக்கிற வகையில் பார்த்துக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

கால்நடைக்கு ஆஸ்பத்திரிகள் ஏற்படுத்துவது என்பது இப்போது அரசு ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலிருந்தும் இரண்டு ஏக்கர் நிலம், ரூபாய் 50,000 கேட்கிறார்கள். சிலயிடங்களில் தேவை இருக்கும், ஆனால் பணம் இருக்காது. பணம் இல்லை என்பதற்காக இதை தள்ளிப்போட்டுக்கொண்டே போனால் அந்த கால்நடைச் செல்வங்கள் வளரவேண்டிய விதத்தில் வளரமுடியாமல் போகும். ஆதலால் உடனடியாக வாடகை இடத்திலாவது அதை ஆரம்பிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டும். அப்படி ஈடுபடுகிறபோது குறைந்த வாடகையில் கிராமங்களில் இடங்கள் கிடைக்கும் என்பதை நான் உங்களுக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களும், அதற்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஓர்வரும் கால்நடை ஆய்வாளர்களைப்பற்றியும், தமிழ்நாடு கால்நடை மருத்துவர்கள்பற்றியும், தடுப்பு ஊசி போடுவதுபற்றியும், அதிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள்பற்றியும் பேசுகிற நேரத்தில் ஒருவருக்கொருவர் கருத்துக்களைச் சொல்வதில் வேறுபட்டவர்களாக இருந்தார்கள். இங்கே உறுப்பினர்களுக்கிடையே அந்தக் கருத்து வேறுபாடு இருக்கிறது என்று சொன்னால்—அந்த மூன்று சங்கங்களை வைத்திருப்பவர்கள் கருத்து வேறுபாடுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆற்றுகிற பணி, அதில் இருக்கிற மரியாதை, இவைகளால் அவர்களுக்குள்ளே கருத்து மோதல்கள் என்று சொல்லலாம், இருக்கின்றன. ஒவ்வொருவரும் சொல்வதில் சிலவை நியாயமாக இருக்கலாம், சிலவை பரிசீலிக்கத்தக்கதாக இருக்கிற காரணத்தால் நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடம் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மூன்று சங்கங்களில் பிரதிநிதிகளை

1980 ஜூலை 26]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

**அழைப்பு** அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை நீங்கள் பரிசீலித்து எல்லைகளை வகுத்துக் கொடுத்துவிட்டால்தான் தொல்லைகள் திரும் என்று நான் கருதுகிறேன். தொல்லைகள் இழுத்துக்கொண்டே போனால், மாடுகள் பல்வகை நோய்களினாலே இழுத்துக்கொண்டே போய்விடும் என்ற காரணத்திற்காக, இதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டுமென்று உங்களுக்கு வேண்டுமோ விடுக்கின்றேன்.

அது மட்டுமல்ல. இந்த நோய்களுக்காக கொடுக்கப்படுகின்ற மருந்துகளைப்பற்றிச் சொல்லப்படுகின்றபோதுகூட, தாமத மருந்துகள் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்வது ஒருபக்கம், மருந்துகளே இல்லாத ஆஸ்பத்திரிகளும் இருக்கின்றன என்பதையும் நாம் மனதிலே கொண்டுவர வேண்டும். அதோடு பல்வற்றிற்கு இலாமாக செய்து கொண்டிருக்கின்ற நாம், மாடுகளைப் பெரிதும் பிடிக்கின்ற வாய் நோய், கால் நோய் போன்றவைகளுக்கு மருத்துவம் அளிக்க 3 ரூபாய் 55 பைசா ஒவ்வொரு மாட்டிற்கும் வாங்கவேண்டியது தேவைதானா? அதை வாங்காமல் இலவசமாக செய்ய முடியாதா என்பதை பரிசீலித்தால், அந்த விவசாயிகளுக்கு அது நன்மை பயக்கும் என்பதனை அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கால்நடைகள் நல்லமுறையிலே திரையிடும், தெம்போடும் அவைகள் வளர வேண்டுமென்று சொன்னால், மாடுகளுக்குத் தேவைப்படுகின்ற அந்த மாட்டுத் தீவனப் பொருள்கள் அனைத்திற்கும் வரிவிலக்கு அளித்து விடுவது நல்லது. அண்மையிலே அரசு உத்தரவின் காரணமாக, மாடுகள் மட்டுமே சாப்பிடும் பருத்தி, போட்டு, பருத்தி போட்டுத் தூள், புறியங்கொட்டை மாவு போன்றவைகள் வரி விதிப்பிற்கு உட்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தினால், அரசாங்கம் இதனை மறுபரிசீலனை செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காரணம், மாடுகள் செம்மையாக வளர வேண்டுமென்றால், மாட்டுச் செல்வம் என்று வள்ளுவப் பெருந்தகை சொல்லியிருப்பது போல், அவைகள்தான் நமக்கு உணவைத் தருகின்றன. அந்த உணவுப் பற்றாக்குறையினாலே நாட்டிலே சமூக நலப் பணிகளுக்குத் தேவையான சத்துணவு இல்லாத ஒரு சூழ்நிலை உருவாகக் கூடாது. உணவு உற்பத்தி பெருகினால்தான் சமூக நலத் துறை ஏற்படுத்துகின்ற சத்துணவுப் பணிக்கு ஏற்படுகின்ற செலவு வெகுவாகக் குறைந்துவிடும்.

உணவைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமானால், வளர்ந்து வரும் மேலை நாடுகளில் சராசரி ஒரு மனிதனுக்கு கிடைக்கின்ற தானியம் 2,000 ராத்தல். ஆனால், நமது நாட்டிலே ஒரு மனிதனுக்கு சராசரி கிடைக்கக்கூடிய தானியம் 400 ராத்தல்தான். ஆக 1,600 ராத்தல் இடைவெளிக்குள்ளாகவேதான்



[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1980 ஜூலை 26]

வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். இந்த 2,000 ராத்தல் தானியம் என்பது பவுண்ட். அந்த வகையிலே மேலை நாட்டு மனிதனுக்கு கிடைக்கின்ற இந்த 2,000 ராத்தலையும் அப்படியே அவன் சாப்பிட்டு விடுவதில்லை. அவன் பயன்படுத்துவது 150 ராத்தல்தான். மீதியிருக்கும் 1,800 ராத்தல் தானியத்தை கோழிக்கு, மாட்டிற்கு, ஆட்டிற்கு போடுகின்ற காரணத்தினால், சத்தற்ற அந்த உணவைக் கொடுத்து விட்டு, சத்துள்ள இறைச்சி, சத்துள்ள பால்; சத்துள்ள முட்டை ஆகியவைகளை அவன் திருப்பிப் பெற்றுக்கொள்கிறான். நமக்கு கிடைக்கின்ற 400 ராத்தல் தானியத்தை, அந்த சத்தற்ற நிலையிலே அப்படியே நாம் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம்.

அதேபோன்று, ஒரு மனிதனுக்கு சராசரி தேவைப்படுகின்ற பால் 300 கிராம். ஆனால், நமக்கு கிடைக்கின்ற பால் 63 கிராம். அதேபோல் ஒரு மனிதனுக்கு சராசரி தேவைப்படுகின்ற முட்டை 8.4 கிராம். ஆனால், ஒரு இந்தியனுக்கு, தமிழனுக்கு, இந்தியாவில் இருக்கின்ற ஒரு மனிதனுக்கு சராசரியாக கிடைக்கின்ற முட்டை 1 கிராம். மேலை நாட்டிலே சொன்ன கணக்கு ஒருபுறம் இருக்க, மனிதனுக்கு தேவைப்படுகின்ற முட்டை 8.4 கிராமில், ஒரே ஒரு கிராம் முட்டைதான் நமக்கு கிடைக்கின்றது என்பதை நினைவிலே கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறோம்.

அதேபோல், மீன் இறைச்சியை எடுத்துக்கொண்டால், ஒரு மனிதனுக்குத் தேவைப்படுவது 40 கிராம். இங்கே கிடைப்பது 26 கிராம். இவைகளை யெல்லாம் சொல்வதற்குக் காரணம், இவைகள் எல்லாம் கிடைக்காத காரணத்தினால், மனிதன் நலிவு அடைந்துவிட்டானே என்று அவனுக்கு சத்துணவைக் கொடுக்க முயற்சி செய்கிறோம். ஆஸ்பத்திரி கட்டுவதற்கு முயற்சி செய்கிறோம். அப்படி செய்து கொடுக்க வேண்டிய நேரத்திலே, அவைகளை அவனுக்கு செய்து கொடுத்துவிட்டால், அவன் தேம்போடு வாழ்வதற்கு வகை கிடைத்து விடும். அதற்கு மூலதனமாக இருப்பது, தொடர்புள்ளதாக இருப்பது கால்நடைச் செல்வமாகும்.

உதாரணமாக, ஊனமுற்றவர்களைப்பற்றி நாம் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். இங்கே அதற்கு உரிய மானியம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த போலியோ நோயை அதாவது இளம் பிள்ளை வாத நோய்க்கு சில சொட்டு மருந்துகள் கொடுப்பதற்குக்கூட போதுமான வாக்கிள் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள், இதற்குத் தொடர்புடையவர்களை விசாரித்துப் பார்த்ததில் தெரிகிறது. ஆகவே, முதலிலேயே நம்மை நாமே நோயைப் பெருக்கி, அவைகளைத் திர்ப்பதற்குப் பதிலாக, நோயே வராமல் இருக்கின்ற சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்பதற்காக இவைகளையெல்லாம் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1980 ஜூலை 26]

[திரு: குமரி அனந்தன்]

இப்போது நாம் பார்க்கிறோம். மனிதனுக்கு இரண்டு கைகள், ஒரு வாய் இருக்கிறது. இந்த இரண்டு கைகளுக்கும் வேலை கொடுக்கும் திட்டத்தின்கீழ் வேலை கொடுத்து விடுவோம் என்று சொன்னால், அவனுக்கு ஒரு வாய் உணவு கிடைத்து விடும். பார்த்தீனியன் செடி பல இடங்களிலே பரவலாகக் கிடைக்கின்றது என்ற செய்தியைப்பற்றி இங்கே பேசினோம். அதைப் பிடுங்கி ஏறிவதற்கு வேலையற்ற மனிதனின் இரண்டு கைகளும் துடித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால், திட்டம் இல்லாத காரணத்தினாலே, கை வெறுமனே இருக்கின்ற காரணத்தினாலே படித்த ஒரு டாக்டர், அதனால் ஏற்படுகின்ற ஒன்றினாலே சாகிறான். இங்கே வாழ் வழி இல்லாமல், ஒருவனுக்கு வேலை கொடுக்க முடியாத காரணத்தினாலே, விஷச் செடிகள் வளர்ந்து, இன்னொரு பக்கத்திலே வாழ்வையே முடிக்கின்றது என்பதையும் பார்க்கின்றோம்.

(பிற்பகல் 1-00)

இந்த ஊனமுற்றவர்களுக்கு பல நன்மைகளைச் செய்கிறோம் என்று சொல்லுகிறவர்கள் தயவுசெய்து சில மனுக்கள் வருகிறபோது உடனடியாகக் கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும். இதிலே உங்களுக்கு ஒரு தகவல் இருக்கிறது, அதனை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

12—8—1978-ல் தமிழ்நாடு அரசு பஸ் எம்.டி.கே. 2564 கே. 321 என்று சொல்லப்படுகிற பஸ் ஒரு இளைஞன் மீது ஏறி அவனுடைய முழங்காலுக்குக் கீழே அத்தனை பகுதியும் போய்விட்டது. பதினேழு மாதங்களாக மனுப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். பதினேழு மாதங்கள் மனுப் போட்ட பின்னாலும் அவனுடைய மனு, தாழ்மையான மனு, வெறும் தாள் மை ஆன மனுவாகப் போகுமானால் அவனுடைய உள்ளம் எப்படி இருக்கும் என்பதைத் தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எனவே, ஊனம் உற்றவர்களுக்கு மறுவாழ்வு கொடுக்கும் சிந்தனை இருப்பது நமக்கு நல்லது. சிந்தனையோடு இருந்தால் மட்டும் போதாது, செயல் வடிவம் கொடுப்பதற்கு துடிதுடித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும் அதிகாரிகளும், அமைச்சகத்தில் இருப்பவர்களும் என்பதனை இங்கே உங்களுக்குக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஊனமுற்ற குழந்தைகளுக்குத் தெம்பை ஊட்ட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அந்தத் தெம்பு அவர்களுக்கு எப்போது கிடைக்கும்? இந்தச் சமுதாயம் நமக்காக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிற எண்ணம் இருக்க வேண்டும். ஒரு கால் ஊனம் உடையவன் வந்து தேடித் தேடி அவனுக்கு கிடைக்காமல் போகிற நேரத்தில் அவனுக்கு மறுகாலும் ஊனமாகிவிடுமோ என்று சொல்லுகிறபோது—மறுகால் ஊனமாகப் போனால் கூட அவனுக்கு ஏதாவது செய்து விடலாம், வாங்கிக் கொடுத்து விடலாம், உள்ளம் ஊனமாகப்



[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1980 ஜூலை 26]

போய்விடக்கூடாது, இந்தச் சமுதாயம் நம்மைப் புறக்கணித்துவிட்டது என்று சொல்லுகிற எண்ணம் வந்து விடக்கூடாது. இந்த அரசு நம்மை உதாசினப் படுத்திவிட்டது என்று சொல்லுகிற எண்ணம் வந்துவிடக் கூடாது. நொண்டி என்பதற்குப் பாரதி விளக்கம் சொல்வான்—உடலில் ஊனம் உள்ள குழந்தை நொண்டி அல்ல; தேம்பி அழும் குழந்தை நொண்டி என்று சொல்வான். ஆக, தேம்பியழும் நிலையை நாம் ஏற்படுத்தி விடுவோம் என்று சொன்னால் இந்தச் சமுதாயமும் நொண்டியாகப் போய்விடும். சமுதாயமே தலை நிமிர்ந்து நடக்க முடியாமல் போய்விடும் என்பதனைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆக, பசித்த குழந்தை தேம்பி அழக்கூடிய நிலைமை வந்தாலும் ஒரு சமுதாயத்திலே நொண்டித் தன்மை வந்து விடுகிறது. ஏனென்றால் நொண்டித் தன்மை என்பது உள்ளத்தில் வராமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும், உடலிலும் வராமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

இதிலே, சத்துணவு, சத்துணவு என்று எந்தெந்த ஆங்கிலப் பெயர்களையோ சொல்லி மக்களுக்குக் கொடுக்கும்போது தமது வீட்டுக்குப் பக்கத்தில் கிடைக்கும் சத்துணவுகளை மக்கள் எந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்துவது என்பதற்கு பெரிய பிரச்சாரம் தேவை. சென்னையில் பெரிய பெரிய பங்களாக்களைப் பார்க்கிறோம். அந்த பங்களாக்களிலே ஏக்கர் கணக்கில் காம்பவுண்ட் சுவர் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். நடுவில் ஒரே ஒரு கத்தாழையை வளர்த்து இது அழகுக்காக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இந்த நாட்டில், மனிதனுக்குத் தேவையான உணவு இல்லாதிருக்கும் இந்த நாட்டில் நிச்சயமாக வெற்றிடமாக்கப் போட யாருக்கும் உரிமை இல்லை. அது பட்டணத்தில் இருப்பவர்களாயினும் சரி, அவர்கள் எந்த இடத்தில் இருப்பவர்களாயினும் சரி, அந்த இடத்திலே பயனுள்ள காய்கறிகளைப் பயிரிடும் திட்டம் மட்டுமல்ல, சட்டமே வந்தால் கூட நான் வரவேற்பேன்.

பங்களாக்களிலே கற்றாழைகளை வைத்துக் கொண்டு நன்றாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிற அவர்களுடைய அழகுணர்ச்சிக்கு ஏதோ இரண்டு அடி இடத்தை வைத்துக் கொள்ளட்டும், வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. பங்களா காம்பவுண்டுகள் அவற்றின் வெறுமையின் மூலம் ஏற்பட்டிருக்கிற வெறுமையைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது என்பதை உணர்ந்து அந்த இடத்தைப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பெரிய பெரிய விளம்பரங்கள் போடுகிறவர்களை நான் கேட்கிறேன்— பக்கம் பக்கமாக விளம்பரங்களைக் கொடுக்கிறவர்களைக் கேட்கிறேன். இந்த அரசாங்கமும் வேண்டுகோள் மூலமாகச் சொல்லலாம். எப்படிச் சொல்லலாம்? ஒரு பெரிய விளம்பரத்தை ஒரு பக்கம் போடுகிறார்கள் என்று சொன்னால்

1980 ஜூலை 26]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

கீழே ஒரு அரை அங்குலத்தை சமுதாய நலனுக்காகப் பயன்படுத்தட்டும். 'கிரை உடலுக்கு நல்லது' இல்லையா? அது உடலுக்கு நல்லது என்று சொல்லுகிறபோது 'கிரான வாழ்வு பெற கிரையை உணவில் சேருங்கள்'—ஒரு வரியைப் போடுங்கள். அதிலே நமக்கு எந்தவிதமான சிரமங்களும் இல்லை. அதைப் போல் 'சர்க்கரை வியாதி வராமல் தடுக்க சத்தான பாவைக்காயை உணவில் சேருங்கள்' என்று ஒரு பக்கம் விளம்பரம் போடுகிற பெருமக்கள், பெரிய பெரிய மனிதர்கள், பெரிய பெரிய கம்பெனிகள், இன்னும் சொல்லப் போனால் சினிமா கம்பெனிகள்—அவர்கள் எல்லாம் ஒரு அரை அங்குலத்தை ஒதுக்கி நாட்டு மக்களுக்குத் தேவையான செப்திகளை ஊட்டிக் கொண்டிருக்க வேண்டும். உணவு ஊட்டுவது மட்டுமல்ல, சில உணர்வுகளை ஊட்டுவதும் தேவை என்பதைத் தயவுசெய்து மறந்து விடக் கூடாது. இந்த உணர்வுகளை ஊட்டுவதிலே எல்லோரும் பங்கு கொள்ள வேண்டும், எல்லோரும் கடமையாற்ற வேண்டும். திரைப்படக் கொட்டகைகள் மூலம் இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நடக்க வேண்டும்.

அதைப் போல் பார்க்கிறேன்—தேருக்கள் தோறும் மன்றங்கள். அரசியல் தலைவர்கள் பெயரிலே மன்றங்கள். இந்த அரசியல் தலைவர்கள் பெயரிலே மன்றங்களை ஆசைப்படுபவர்கள் வைக்கட்டும், அதுவும் உயர்ந்த தலைவர்கள் பெயரில் வைக்கட்டும். ஆனால் ஒரு பகுதியிலே "கிரைச் சங்கம்" என்ற ஒன்று வந்து மழை பெய்தால் கிரை விதைகளை வீட்டுக்கு வீடு கொடுக்கிற உறுப்பினர்களைச் சேர்த்து வைத்து ஒரு கிரைச் சங்கம் வரட்டும். மழை பெய்தால் முருங்கைக் கொம்பைக் கொண்டு போய்க் கொடுக்கின்ற "முருங்கைச் சங்கம்" வரட்டும். முருங்கை மன்றம் வரட்டும். இப்படிப்பட்ட மன்றங்கள் வருவது நாட்டு மக்கள் அவ்வளவு பேருக்கும் தேவை. இதன் மூலம் சத்துணவுத் திட்டம் தானே வந்துவிடும். எனவே, நோய் வராமலே தடுக்கின்ற சூழ்நிலையை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒன்றை மறக்காமல் செய்யவேண்டியது நம் அனைவருடைய கடமை, அது எது என்றால் வாழ்க்கையிலே நலிந்து இருக்கின்ற மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்ற நாம் இன்று கட பிச்சைக்காரர்கள், விதவைப் பெண்கள், கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்கள், இவர்களுடைய வாழ்விலே புதிய மறுவாழ்வு திட்டங்கள் இல்லை என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டிருக்கிறவர்கள் அரசினுடைய பரிசுக்காகக் காத்திருக்கிறவர்கள் காத்தே இருக்கிறார்கள். விதவைகள் இருக்கிறார்களே, பாரதிதாசன் சொன்னானே, கோரிக்கையற்றுக் கிடக்குதன்னே, வேரில் பழுத்த பலா என்று, அந்த வேரில் பழுத்த பலாவை தன்னுடைய மனைவியாக்கிக்



[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1980 ஜூலை 26]

கொண்டிருக்கிறவன் எந்தவிதமான நன்மைகளையும் பெறமுடியாமல் அரசாங்கம் அளிக்கின்ற சலுகைகளைப் பெறமுடியாமல் இருப்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். பிச்சைக்காரர்களை எடுத்துக்கொண்டால் பிச்சிலேயே அவர்களுடைய தொல்லை வந்துவிட்டது, இரவு நெடுநேரத் திற்குப் பின்னால்கூட காற்று வாங்கச் செல்கிறவர்களிடத்திலே பிச்சைக்காரர்கள் வருவதைப் பார்த்தால் அவர்கள் வைக்கப்பட வேண்டிய இடத்திலே வைக்கப்படவில்லை என்பதையும் அரசு நினைவில் கொண்டு சமூக நலத் திட்டம், கால்நடைப் பராமரிப்பு இந்த இரண்டும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்திருக்கின்றன என்ற காரணத்திற்காக—அவை பின்னிப் பிணைந்திருக்கின்றன என்பது மட்டுமல்ல—வருங்கால சந்ததியினருக்கு வாழ்வு அளிக்கிற திட்டங்களை அவைகள் கொடுக்கிறவைகள் என்ற காரணத்திற்காக சமுதாயத்திலே ஊனமுற்றோர், குருடர்கள், செவிடர்கள், ஊமைகள் போன்ற அங்கவீனமாக இருக்கிறவர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்கிற துறை என்ற காரணத்திற்காக நல்ல வகையிலே சிந்தித்து, ஆழ்ந்த வகையிலே சிந்தித்து, நல்லதைச் செய்ய வேண்டுமென்று சிந்தித்து இங்கே இந்தப் பக்கங்களை எழுதியிருக்கிறார்களே, அவை ஏழைகள் பக்கம் போய்ச் சேரவேண்டுமென்ற முறையிலே காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி அமர்கிறேன். **வணக்கம்.**

\* திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மதிப்பிற்கும் மரியாதைக்கும் உரிய தற்காலிக சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“சுற்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச்  
சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்”

என்று சொல்லப்படுவதைப் போல் அந்தத் தாய்மையின் அடிப்படையிலே நான் சொல்கிறேன். தந்தை என்று சொல்லவில்லை, அதற்காக நான் ஆண்களைக் குறை சொல்லவில்லை. அந்தத் தாய் என்ற முறையிலே நான் சொல்கிறேன். நேற்றைய தினம் நான் இங்கே சபாநாயகர் அவர்களிடத்திலே சென்று எங்கே பார்த்தாலும் கற்பழிப்பு நடக்கிறது, குழந்தைகளை நாபலி கொடுக்கிறார்கள், பல அக்கிரமங்கள் நடக்கின்றன எங்கள் தாய்க்குலத்திற்கு—நாங்கள் அரிசனச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த பெண்கள் 3, 4 பேர்கள் இங்கே இருக்கிறோம், இங்கே பெண்கள் அதிகமாக இல்லை—தயவுசெய்து ஒரு ஐந்து ஐந்து நிமிடம் கொடுங்கள், நாங்கள் பேசுவது எல்லாம் 13 வயதுக் குழந்தை, அந்தக் குழந்தை பட்டப்பகலிலேயே கற்பழிக்கப்படுகிறது, தன்னுடைய கனவனோடு படுத்துத் தூக்கிக்கொண்டிருந்த ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பெண்ணை பல வெறியர்கள் தூக்கிக்கொண்டுபோய் 7 பேர்கள், 8 பேர்கள்

1980 ஜூலை 26] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

என்று அவருடைய கற்பைச் சூறையாடி அவள் சின்னாபின்னமாக்கப் படுகிறாள், அதற்காக அவள் தன்னுடைய உயிரையே மாய்த்துக்கொள்ளக் கூடிய சூழ்நிலை வருகிறது. ஆகவே நான் ஏற்கெனவே பேசியிருப்பதைப் போன்று யார் அந்தத் தவறைச் செய்தார்களோ அவர்களுக்கு அக்குத் தண்டனை கொடுக்கவேண்டுமென்று பேசவேண்டுமென்ற காரணத்தால் கனம் சபாநாயகர் அவர்களிடம் எனக்கு ஐந்து நிமிடம் கொடுங்கள், என்னுடைய அன்புச் சகோதரிகள் மாற்றுக்கட்சியிலே இருந்தாலும் அவர்களுக்கும் ஐந்து நிமிடம் கொடுங்கள் என்று கெஞ்சி கேட்டு பணிந்து கேட்டுக்கொண்டதால் நேற்றையதினம் ஐந்து நிமிடம் கொடுக்கப்பட்டது.

இன்றைக்கு இப்பேர்ப்பட்ட ஒரு நல்ல மானியக் கோரிக்கையின்மீது மாற்றுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்—1957-லிருந்து நான் சட்ட மன்ற உறுப்பினராக இருந்திருக்கிறேன், மதிப்பிற்குரிய எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருக்கிறவரும் ஏழு ஆண்டுகள் முதலமைச்சராக இருந்தவர், சட்ட மன்றத்திலே இருந்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் நல்ல விளக்கங்களைச் சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். அவர்கள் எல்லாம் பல நல்ல காரியங்களை பெண்களுக்காக எடுத்துச் சொல்வார்கள் என்று நினைத்தேன். தமிழ்நாட்டிலே இன்றைக்கு அமைச்சராக இருக்கிறார்களே இவர்களைப் பார்த்து தமிழ்நாட்டிலே சட்டமன்றத்திற்கு அனுப்பிவைத்தார்களே—தாய்க் குலத்தை சேர்ந்த பல மக்களை ஈன்றெடுத்துக் கொடுத்தவன் என்ற காரணத்தால்—தாய்மைக்கு பெருமைகொடுக்கிற முக்கியமான பெரிய மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேசாமல், அதில் பேசுவதற்குரிய நேரத்தை வீணடிக்கக் கூடிய அளவுக்கு இங்கே பேசிவிட்டு அவர்கள் எல்லாம் இங்கே வாக்-அவுட் செய்தார்கள் என்பதை நினைத்துப் பார்த்து, தாய் என்ற அடிப்படையிலே நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன், தாய்க்குலத்தின் சார்பிலே நான் உங்களை மன்றாடிக் கேட்க விரும்புகிறேன், இதற்காகத்தானா தாய்மார்கள் உங்களைப் பெற்று, உங்களை ஆளாக்கி, ஈ கடிக்காமல், ஏறும்பு கடிக்காமல் உங்களை வளர்த்து, சீராட்டிப் பராட்டிப் பக்குவப்படுத்தி உங்களை வளர்த்தார்களா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இவ்வளவு பெரிய சிறப்பான மானியக் கோரிக்கை—காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்தபோதும் இதிலே நல்ல காரியங்களைச் செய்தார்கள், நான் இல்லையென்று சொல்லவில்லை— இருந்தாலும் இந்த அளவுக்கு இந்தத் துறையை தனி மானியமாக வைத்து தனியாக ஒரு நாளை ஒதுக்கி அதைப் பேசக்கூடிய நிலைமையை உண்டாக்க வில்லை. அதிலும் குறிப்பாக நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களைப்பற்றி நான் சொல்லாமல் இருக்கமுடியாது. தாய்க்குலம் இன்றைக்கு உங்களை நம்பிக்



[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

[1980 ஜூலை 26]

(பிற்பகல் 1-10)

கொண்டிருக்கிறது, இன்னும் என்னென்ன வழிவகைகளைச் செய்வீர்கள் என்று எத்தனை பெண்களுக்கு, 35 வயது, 40 வயது ஆகியும் கூட அவர்களுக்கு வேலையில்லாமல் சித்திரவதைப்படுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. கல்யாணம் செய்து கொள்ளப் போகின்ற மாப்பிள்ளை கேட்பது, இந்தப் பெண் வேலை பார்க்கிறாளா? 500 ரூபாய், 1,000 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறாளா? எங்களுக்கு டவுரி கொடுப்பதைப் பணமாகக் கொடுக்க வேண்டாம், மோட்டார் கார், ஸ்கூட்டர் என்று பொருளாக வாங்கிக் கொடுக்க முடியுமா என்ற கேள்விகளைத்தான் கேட்கக்கூடிய அவல நிலை, கிழான நிலை தமிழகத்தில் இருக்கிறது.

எத்தனையோ பெண்கள், சட்டமன்றத்தில்கூட, பல பெண்கள் டெம்பரரிமாக வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் நிரந்தர வேலை கொடுக்க வேண்டும். நாற்பது வயதுக்கு மேலாகியும் கல்யாணம் ஆகாத நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இந்தச் சூழ்நிலைகளை மாற்றிக் கொடுக்க, இந்த அரசுக்கு நல்ல யோசனைகளைச் சொல்லுகின்ற அளவிற்கு மாற்றுக் கட்சிக் காரர்கள் இருப்பார்கள் என்று நான் நினைத்தேன். ஆனால் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட மானியத்தில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளாமல் வெளியே சென்றிருப்பதைப் பார்க்கின்றபொழுது அவர்களைப் பெற்றெடுத்த தாய்க் குலம் கண்ணீர் வடிக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இவ்வாறு அவர்கள் வெளியே சென்றது வருந்தத் தக்கது என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தினசரி எங்களிடத்தில் வருகிறார்கள், என்னுடைய கணவர் என்னை விட்டுவிட்டுப் போய்விட்டார், எனக்கு நான்கு குழந்தைகள் இருக்கின்றன, எனக்கு ஐந்து குழந்தைகள் இருக்கின்றன, எனக்கு இரண்டு குழந்தைகள் இருக்கின்றன, என்னுடைய கணவர் இறந்து இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன, பிழைக்க வழியில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு தினசரி பெண்கள் வருகிறார்கள். ஊரிலேயும் வந்தார்கள், இப்பொழுது சட்டமன்றத்திற்கு வந்தபொழுதும், தினசரி கியூவிலே நிற்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு வழிவகை செய்யும் விதத்தில் நல்ல பல திட்டங்களைப் போட்டு, பெண்களின் வாழ்வை உயர்த்த, பெண்கள் மானத்தோடு வாழ வேண்டுமென்று, பெண்களைச் சின்னாபின்னமாக்காமல், அவர்கள் நல்ல முறையிலே வாழவேண்டுமென்ற முறையிலே திட்டம் போட்டிருப்பதைப் பார்த்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன், பெருமைப்படுகிறேன், பாராட்டுகிறேன், வரவேற்கிறேன்.

1980 ஜூலை 26] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

அதேநேரத்தில் இந்தப் பெண்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுப்பதைப் பொறுத்தவரையில் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 374 பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இருக்கின்றன. ரெஜிஸ்தர் செய்யப்பட்ட மாதர் சங்கங்கள் ஒவ்வொரு யூனியனிலும் இருக்கின்றன. நோட்டு புத்தகங்களுக்காக பத்து கோடி, பதினைந்து கோடிக்குப் பேப்பர் வாங்கி தனியாரிடத்திலே கொடுத்து, அவர்கள் பைண்டிங் செய்து, அவர்களிடத்திலேயிருந்து விலைக்கு வாங்கும் அந்த நிலைமைகளை மாற்றி, ஒவ்வொரு யூனியனிலும் கூட்டுறவு முறையிலே, பெண்களுக்கு என்று ஸ்தாபனங்களை ஏற்படுத்தி, அந்தந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களைச் சேர்ந்த பெண்கள் மூலம் பைண்டிங் செய்வதன் மூலம் நிச்சயமாகப் பல ஆயிரக்கணக்கான பெண்களுக்கு, இலட்சக்கணக்கான பெண்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுத்தவர்கள் ஆவோம் என்பதனை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு நாம் தையல் மெஷின்கள் கொடுக்கின்றோம். மாதர் சங்கங்களுக்குக் கொடுக்கின்றோம். அதைக்கூட, அரிஜன் வெல்ஃபேர் போர்டின் மூலம், பள்ளிக்குழந்தைகளுக்கு சீருடை வழங்குகின்றோம். சோஷியல் வெல்ஃபேர் போர்டிலே நான் மெம்பராக இருந்த பொழுது ஒரு நிலைமை வந்தது. என்னவென்றால், ஒரேயொரு தையல்கடைக் காரருக்கு ஒன்றேகால் இலட்சம் ரூபாய் தையல் கூலியாகக் கொடுக்கப்பட்ட நிலைமை வந்தது. இப்படி ஒன்றேகால் இலட்சம் ரூபாய் ஒரேயொரு தையல்காரருக்குக் கொடுப்பது என்ற நிலைமை வராதபடி, இப்படிப்பட்ட மாதர் சங்கங்களின் மூலம், ஒவ்வொரு யூனியனிலும் முப்பதோ அல்லது ஐம்பதோ மெஷின்களை வாங்கிக் கொடுத்து, அரிஜன் குழந்தைகளுக்குத் தைக்கக் கொடுக்கின்ற துணியை, போலீஸ் இலாக்காவிற்குத் தைத்துக் கொடுக்க வேண்டிய துணியை, ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு வேண்டிய துணியை, பஸ் ஊழியர்களுக்குத் தேவைப்படுகின்ற துணியைத் தைத்துக் கொடுக்கின்ற வேலையை இதன் மூலமாகத் தைக்கச் சொல்லி, அதை வாங்கி விநியோகம் செய்தால் நிச்சயமாக பெண்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுத்தவர்கள் ஆவோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, சத்துணவு பற்றிச் சில திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறோம். அதைப்பற்றி ஜனங்களுக்குச் சரியாகத் தெரிவதில்லை. ஐ.சி.டி. எஸ்ஸ்கிம் என்று இருக்கிறது குழந்தைகளுக்காக. ஆனால் இவைகளைப்பற்றி யெல்லாம் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற விளம்பரங்கள் போதாது. காந்தி-காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள்கூடச் சொன்னார்கள், சத்துணவுத் திட்டத்தைப் பற்றி விளம்பரம் போதாது என்று. படக்காட்சி நடக்கின்ற கொட்டகைகளிலும் இதற்கு இடமில்லை. எனவே,



[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [1980 ஜூலை 26]

அங்கு இன்டர்வெலின்போது சத்துணவு பற்றியும், குழந்தைகளுக்கு என்னென்ன ஆகாரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும், கர்ப்ப ஸ்திரீகளுக்கு என்னென்ன கொடுக்கப்பட வேண்டும், கிராமங்களில் என்னென்ன காய்கறி களின் மூலம் இந்தச் சத்துணவு கிடைக்கிறது என்பதைப்பற்றியெல்லாம் விளம்பரப்படுத்த வேண்டும். அதைப்போலவே இப்பொழுது ஆரம்பித்திருக்கிறோமே பல இன்ஸ்டிடியூஷன்கள், அதைப்பற்றியும் அங்கு விளம்பரம் செய்ய வேண்டும். கணவனை இழந்த பெண்கள், கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்கள், முடமாகியிருக்கும் பெண்கள், கண் தெரியாதவர்கள் ஆகியவர்களுக்காகத் திட்டம் போட்டுப் பல ஹாஸ்டல்களை வைத்திருக்கிறோமே, இவைகளெல்லாம் எங்கெங்கு இருக்கின்றன, எப்படியெய்ப்படி இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றியெல்லாம் படக்காட்சியின் மூலமாக நிச்சயமாக விளம்பரம் செய்தாக வேண்டும். இதனால், ஆங்காங்கே கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருப்பவர்கள் சுலபமாக இவைகளைப்பற்றித் தெரிந்துகொண்டு பலன் அடையவும், அரசியலில் உள்ள எங்களைப் போன்றவர்கள் யாரையும் கேட்டு அலைந்து கொண்டிராமல் உடனடியாகச் சேர்ப்பதற்கு வாய்ப்பாகவும் இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, 5 வயதிலிருந்து 18 வயதிற்குள் உள்ள அனாதைக் குழந்தைகளை அந்த சென்டர்களில் சேர்க்கிறோம். அதற்கு சென்ட்ரல் எய்ட் 90 சதவிகிதம் இருக்கிறது. நாம், 10 சதவிகிதம் கொடுக்கிறோம். அந்தமாதிரி சென்டர்களை, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கு ஒன்று என்று நாம் அமைத்தோமானால், அது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும்.

அதேபோல், ஃபாஸ்டர் கேர் சர்வீஸ் சென்டர்கள் மூன்றும் சென்னை யிலேயே இருக்கின்றன. அதற்கும் மத்திய அரசு 90 சதவிகிதம் மானியமாகக் கொடுக்கிறது. அவைகளை ஒரே இடத்திலே வைக்காமல், மதுரை, கோவை போன்ற இடங்களிலே வைக்க நாம் ஏற்பாடு செய்தால், இன்னும் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பெண்களுக்கு மறுவாழ்வுத் திட்டம் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே, கணவனால் கைவிடப்பட்டவர்கள், குழந்தைகளோடு இருக்கக்கூடிய விதவைகள் எல்லாம் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று அந்தந்த யூனியனிலே கணக்கெடுக்கச் சொல்லி, பணம் கொடுத்தால், பாதுகாப்போடு வாழ்க்கை நடத்தக்கூடியவர்கள் எத்தனை பேர் என்று பார்த்து, அதில் இளம் வயதைச் சேர்ந்தவர்களைப் பிரித்து, 30 வயதுக்கு, 40 வயதுக்குக் கீழே உள்ளவர்களுக்கு சர்வீஸ் சென்டரிலே தொழில் கற்றுக் கொடுத்தால், நிச்சயமாக அந்த பெண்கள் எந்த விதமான தவறும் செய்யாமல் குழந்தைகளை வளர்க்க வாய்ப்பிருக்கும் என்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1980 ஜூலை 26] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

அடுத்து, கால்நடை பராமரிப்பு, கால்நடைப் பராமரிப்பின்கீழ், நாம் நிறைய கால்நடைகளை வாங்கிக் கொடுக்கிறோம். அதிலே பல தவறுகள் நடக்கின்றன என்று நான் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். நாம் யாருக்காக, ரூ. 500, 1,000 இனாமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று திட்டமிடுகிறோமோ, அந்த இனாமை வாங்க வேண்டிய அரிசன ஏழை மக்கள், பிற சமூக ஏழைகள் அதன் பலனை பெறமுடியாமல், இடையிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் அடித்துக் கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். தலைவர்களும், டைரக்டர்களும், அதோடு மாத்திரமல்ல, கீழே இருக்கிற அதிகாரிகளும் அந்தக் கொள்ளை அடிக்கிறார்கள். அந்தக் கொள்ளை நடக்காத முறையிலே நாம் சிறப்பான முறையிலே கண்காணித்து, தவறு செய்தவர் யார் என்று தெரிந்தால், அவர்களை உடனடியாக ஜெயிலுக்கு அனுப்புவதோடு மட்டுமல்லாமல், அவர்களது சொத்தைப் பறிமுதல் செய்து, அவர்கள் கொள்ளை அடித்த பணத்தைப் பெறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கால்நடைகளுக்குத் தினியில்லாமல் ரொம்பச் சிரமமாக இருக்கிறது. அதற்காக, தினியாக புல், யானைப் புல், என். பி. 21 புல்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்துக்களிலே, எங்கெங்கே கண்மாய் இருக்கிறதோ, எங்கெங்கே புறம்போக்கு நிலம் இருக்கிறதோ அங்கு அந்தப் புல்களை வளர்த்து, மாட்டுத் தீவனம் கேட்பவர்களுக்கு, குறைந்த விலைக்குக் கொடுத்தால், சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

ரின்டர்பெஸ்ட் நோய் வந்தால் மாடு உடனே செத்துப் போய்விடுகிறது. இப்பொழுது அதைக் கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறோம். ஆகவே, ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் ஒவ்வொரு டாக்டர் போடுவதோடு மாத்திரமல்லாமல், கால்நடை இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை எல்லா இடங்களிலும் தீவிரமாக அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த அமைச்சரவை, இந்த ஆண்டு ஏழைப் பெண்களுக்கு, வாழ்வை இழந்த பெண்களுக்கு ஏராளமான திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு சிறப்பான திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிற அமைச்சரவையையும், முதலமைச்சரையும், அமைச்சரையும் பாராட்டுவதோடு பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை அதிக அளவிலே ஏற்படுத்திக் கொடுத்து, அவர்கள் வாழ்விலே எந்தவிதக் கோளாறும் இல்லாமல் வாழ வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

\* திரு. கோவைத்தம்பி : மாண்புமிகு பேரவைத் தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கால்நடை, சமுதாய நலத்துறை அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்றுப் பாராட்டி



[திரு. கோவைத்தம்பி]

[1980 ஜூலை 26]

என்னுடைய ஒருசில கருத்துக்களை அவை முன்பு வைக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கால்நடையைப் பற்றி, அவைகளுடைய எண்ணிக்கையைப் பற்றி கொள்கை விளக்கப் புத்தகத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கால்நடைப் பராமரிப்பு என்ற முறையில் எதிர்காலத்தில் ஏற்படுத்த இருக்கின்ற திட்டங்களுக்கு ஒருசில ஆலோசனைகளை இந்த மாமன்றத்திற்கும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கும் கொண்டு வர நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தற்பொழுது செயல்படாமல் மூடிக் கிடக்கும் கால்நடை கிளை மருந்தகங்களை உடனடியாகத் திறந்து, கிராமப்புற மக்கள் உடனடி வசதி பெற, கால்நடை ஆய்வாளர் பயிற்சியைத் துவக்குதல் அவசியம் என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதனால், மேற்படிப்புக்குச் செல்ல இயலாத நிலையில் உள்ள இளைஞர்கள் 750 பேருக்கு வேலை கிடைக்கும் வாய்ப்பு இந்தத் துறையிலே இருக்கிறது என்பதையும் தமிழகம் முழுவதும் 500-க்கு மேற்பட்ட கூடங்கள் மூடிக் கிடக்கின்றன என்பதையும் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-20)

உயர் கல்வி, தொழில் கல்வி பயிற்சி அளிக்கும் முறையில் ஓராண்டு பயிற்சி பெற்றுப் பணியைத் தொடங்கும் கால்நடை ஆய்வாளர்களுக்கு அவ்வப்போது புதிதாக அறிவிக்கப்படுகின்ற வளர்ச்சி அறிவு பெறவும், பொது மக்களோடு தொடர்பு கொள்ளவும், சிறப்பாகப் பணியாற்றவும், பால் பதனிடுதல், மருத்துவம் போன்ற பயிற்சிகளைப் பெறவும், இன்று கிராம சேவக்குகளாக, கிராம நல அலுவலர்களாக இருக்கின்றவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்களோ அந்தப் பயிற்சியையும் கூட இவர்களுக்கு அளிக்கலாம் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயமாகும்.

கிளை மருந்தகங்களில் போதிய மருந்துகள், உபகரணங்கள் இன்மையால் பணியாற்றும் கால்நடை ஆய்வாளர்களும், பொது மக்களும் திருப்தி அடையாத சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் அவை இல்லாததால் அங்குள்ள பொது மக்கள் 5 மைல் 10 மைல் செல்லவேண்டிய கட்டாயம் இருக்கிறது என்பதையும் இந்தக் குறைகளைப் போக்குவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சிக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1980 ஜூலை 26]

[திரு. கோவைத்தம்பி]

பல்வேறு மாவட்டங்களில் 7 மைல் முதல் 10 மைல் வரையில் சென்று பொதுமக்கள் பயன்பெறும் வகையில் கால்நடை மருத்துவ நிலையங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் போக்கி குறுகிய கட்டத்திற்குள், வட்டத்திற்குள் கால்நடை அலுவலகங்களைத் திறக்கவேண்டும் என்று பணிவோடு வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

வேளாண்மையும், கால்நடை வளர்ப்பும் நன்கு வளம்பெற கோவை மாவட்டத்தில் தீவிரக் கால்நடை அபிவிருத்தித் திட்டம் செயல்படுத்தி, தஞ்சை, திருச்சி போன்ற மாவட்டத்தில் இருப்பதைப்போல ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இவைகளுக்கும் மேலாக ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த மாமன்றத்தில் வைப்பதற்கு நாங்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் கூட தங்களுக்கு இருக்கிற அறிவு வளர்ச்சியைப் பெற்று நாங்கள் ஆதரிக்கின்ற ஆதரவாளர்களைப் பற்றி, ஆய்வாளர்களா, இல்லை படித்துப் பட்டம் பெற்ற டாக்டர்களா என்ற பிரச்சினையில் ஈடுபட்டார்கள், என்பதையும் புத்திசாலித் தனமாக அரசு அலுவலர்கள் அரசியல்வாதிகளை இந்தத் துறையிலே நாடி இருக்கிறார்கள் என்பதையும் நம்மைப் போன்றவர்கள் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதில் ஒரு விசித்திரம் என்னவென்றால் டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர்கள் கம்பவுண்டர்களாகப் பணியாற்றுவதற்கும், கம்பவுண்டர்கள் டாக்டர்களாகப் பணியாற்றுவதற்கும் முயற்சிக்கிறார்கள் என்பதுதான் இதன் முடிவு, என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

எம்.பி.பி.எஸ். பட்டம் பெற்றவர்கள் நாங்கள் கம்பவுண்டர்களாக இருக்க வேண்டும் என்றும், நாங்கள் 20 ஆண்டுகளாகக் கம்பவுண்டர்களாக இருக்கிறோம் அதனால் நாங்கள் டாக்டராக வேண்டும் என்ற நிலையில் போராடுவதைப்போல, இந்த அளவிலே படித்துப் பட்டம் பெற்ற டாக்டர்கள் போராடுகிறார்கள் என்பதையும், இந்தப் போராட்டத்தின் மீது அரசு எப்படி நடவடிக்கை எடுத்தாலும் இது அரசு ஊழியர்களுக்கு சாதகமாக இருக்கும் என்பது எனது அபிப்பிராயம். போராட்டம் என்ற பெயரால் கடந்த காலகட்டத்திலே நிர்வாக இயந்திரத்தை ஸ்தம்பிக்கச் செய்த அவர்களை இந்த அரசு விடக்கூடாது என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கிராமப் புறங்களிலே வாழ்கின்ற எங்களைப் போன்றவர்கள் இந்தப் போராட்டத்தின் பிரதிபலிப்பான கடந்த காலகட்டத்தில் எப்படி அனுபவித்தோம் என்பதை இந்த அரசுக்கும் அமைச்சரின் கவனத்திற்கும் கொண்டு வரவேண்டியது என் கடமை. கோப்புகள் என்பதும், அரசு



[திரு. கோவைத்தம்பி]

[1980 ஜூலை 26]

ஆணைகள் என்பதும், ஜனநாயகத்தில் தேர்தெடுக்கப்படுகின்ற ஒரு ஆட்சி கொடுக்கின்ற ஒரு உத்தரவு என்பதும், வேறும் காகிதங்கள் அல்லது கோப்புகளாக வெள்ளை பேப்பரிலே கையால் எழுதப்பட்ட கறுப்புக் கோடுகளாகக் கருதாமல் அவர்கள் ஜீவன்களாக, உயிருள்ள ஜீவன்கள் என்று நினைக்கப்பட்டு அரசு அலுவலர்கள் பணியாற்றினால்தான் அந்தத் திட்டங்களை மக்களுடைய வாக்குகளைப் பெற்று இந்த மாமன்றத்திற்கு வந்திருக்கின்ற ஆட்சி நிறைவேற்ற முடியும் என்பதை பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதை நான் ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1967-லே ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற உடனே ஒரு நிகழ்ச்சிக்கு சென்றிருந்தார்கள். அந்த நிகழ்ச்சியில் சைதாப்பேட்டை கால்நடை மருந்தகத்தை திறந்து வைத்து அண்ணா அவர்கள் பேருரை ஆற்றினார்கள். அப்போது குறிப்பிட்டார்கள், “இன்றைய இந்தியாவின் பொருளாதார தன்மையின் படி, தமிழக அரசின் நிதி ஒதுக்கீட்டின்படி, கால்நடை மருந்துகளை நவீன முறையில் வழங்குவதற்கு செலவு அதிகமாகும். அந்த செலவைச் சரிகட்ட வேண்டுமானால், கால்நடைத் துறையில் இருக்கின்ற வர்கள், மூலிகைகளைப் பயன்படுத்தி, கிராமங்களிலே கடந்த காலங்களில் பயன்படுத்தியதைப்போல சித்த வைத்தியத்தின் மூலமாக மருத்துவம் செய்வது போன்ற ஒரு நிலைமையை அரசுத் துறையில் இருக்கின்றவர்கள் ஆலோசித்து முயற்சி எடுத்து, கால்நடைகளுக்குச் சித்த வைத்திய முறைப்படி சிகிச்சை அளிக்கவேண்டும்” என்று சைதாப்பேட்டையில் 1967-லே அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள்.

நாட்டுக்கு வந்த புதிய முதலமைச்சர் என்ற அடிப்படையில் மிக வேகமாக கால்நடைத் துறையில் பணியாற்றும் அதிகாரிகள் டப்பாக்களில் சுக்கையும் மிளகையும் அடைத்து வைத்து, ஒவ்வொரு கால்நடைப்பண்ணையிலும் வைத்தார்கள். காலப்போக்கில் அவர் சொன்ன உத்தரவிற்கு சுற்று வட்டாரத்தில் உள்ள அதிகாரிகள் ஆர்வம் காட்டாததால் அந்தத் திட்டம் பெற வேண்டிய பரிணாம வளர்ச்சியைப் பெறமுடியவில்லை.

குறிப்பாக, கால்நடைகளுக்கு வயிற்றில் பொறுமல் என்று சொன்னால், 50 பைசா கொடுத்து சுக்கும், மிளகும் வாங்கி, அரைத்து கால்நடைகளுக்குக் கொடுத்தால் அந்தப் பொறுமல் நின்று விடும். அதற்கு பதிலாக அலோபதிக்கு மருத்துவ முறையில் பல்கித் ஜிஞ்சர் வாங்கிக்கொடுத்தால் அதன் விலை ரூ. 10, 50 பைசா செலவில் சித்த வைத்திய முறைப்படி குணப்படுத்த வேண்டிய ஒரு நோய்க்கு ரூ. 10 செலவு செய்யக்கூடிய முறையில் நம்முடைய

1980 ஜூலை 26]

[திரு. கோவைத்தம்பி]

தமிழகத்தின் பொருளாதாரம் இல்லை என்பதை நாம் அறிந்துள்ள காரணத்தால், சித்த வைத்திய முறைகளில் கால்நடைகளுக்கு வரும் நோயை குணப்படுத்தவேண்டும் என்று அதனை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சமுதாய மறுமலர்ச்சி பற்றி மாண்புமிகு பென் உறுப்பினர் குறிப்பிடும் போது, வெளிநடப்புச் செய்தவர்களைப்பற்றி வேதனையோடு குறிப்பிட்டார்கள். தாய்க்குலத்திற்காகத்தானே நாங்கள் பேசினோம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்தத் தமிழக மக்கள் நாம் சில நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவோம் என்ற நம்பிக்கையில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை பதவிக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் நாங்கள் காரியம் செய்து கொண்டு இருக்கிறோம். திட்டமிட்டு எதையாவது ஒரு காரியத்தைச் செய்து முடிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் உள்ளே வந்து இருக்கின்ற என்னைப்போன்றவர்கள் திட்டமிட்டுப் பணியாற்றுகிறோம். யார் யார் எந்தெந்தத் திட்டத்தோடு பணியாற்றவேண்டும் என்று நினைத்துப் பணியாற்றுகிறார்களோ அவர்கள் அந்தந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிற வகையில் மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள்.

அந்த அடிப்படையில் தாய்மார்களானாலும் சரி, விதவைகள் ஆனாலும் சரி, கைம்பெண்கள் என்று அழைக்கப்படுகிற, அந்தப் பெண்களானாலும் சரி, இந்தச் சர்க்கார் அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய வசதிகள் அத்தனையும் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டு, அந்த மறுவாழ்வுத் திட்டம் சிரும், சிறப்பும் பெறுவதற்கு குழந்தைகள் காப்பகம், சத்துணவுத் திட்டம், கைம்பெண் காப்பாற்றும் திட்டம் ஆகியவற்றைச் சிறந்த முறையில் நிறைவேற்ற முயற்சி எடுத்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கால்நடை, சமூக நலத்துறை, ஆகிய வற்றின் மீதான மானியக் கோரிக்கை பற்றி பாராட்டியும், குறைத்தும் பேசினார்கள். பாராட்டியதைக் கேட்டு நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். குறைகளைப் போக்க முயற்சிகளை மேற்கொள்வேன் என்பதை இந்த அவை முன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பே வைத் தலைவர் தலைமை)

ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரம் வளர்ச்சி அடைவதற்கு கால்நடை மிகவும் முக்கியமானதொன்றாகும். கிராமப்புறங்களின் பொருளாதார முன்னேற்றத் திற்கும், கிராம முன்னேற்றத்திற்கும் கால்நடைச் செல்வம் முக்கிய பங்கு



[திருமதி கோமதி சீனிவாசன்]

[1980 ஜூலை 26]

வகிக்கிறது. ஆகவே, ஆடு, மாடு, கோழி ஆகியவற்றை லாபகரமான முறையில் செய்வதற்கு நோய் நீக்கப் பணிகள், இனவிருத்திப் பணிகள், ஆகியவை முக்கியமானது. அதை மனதில் கொண்டு நமது தமிழக முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தமிழகத்தில் ஆங்காங்கு மருத்துவமனைகளை, குறிப்பாக கால்நடை மருத்துவமனைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கூறி, இந்த ஆண்டு 1980-81-ம் ஆண்டில் கால்நடை பராமரிப்புத் திட்டத்திற்காக 15.19 கோடி ரூபாய் ஒதுக்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

சில மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கால்நடை செயற்கை முறை கருவூட்டல் திட்டத்தைப்பற்றி சொன்னார்கள். கால்நடை செயற்கை முறை கருவூட்டல் முறை வெற்றிகரமாக கால்நடை மருத்துவ கிளை நிலையங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

(பிற்பகல் 1-30)

தமிழ் நாட்டில் 509 கால்நடை மருத்துவ மனைகளும் 2,906 கிளை நிலையங்களும் செயல்பட்டு வருகின்றன. கால்நடைகளுக்கு ஏற்படுகின்ற வேக்கை நோய் தடுப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள கால்நடை நோய் தடுப்பு நிதியை செயல்படுகிறது.

அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் கால்நடை மருத்துவமனைகளில் உள்ள மருந்துகள் பிரச்சனைகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இராணிப் பேட்டையில் உள்ள கால்நடை நோய்த் தடுப்பு மருந்து நிலையம் 28 வகையான மருந்துகளை தயாரிக்கிறது. ஆண்டு ஒன்றுக்கு கால்நடை மருத்துவமனைக்கு ரூபாய் 15,000 பெறுமானமுள்ள மருந்துகளும், மருத்துவ நிலையத்திற்கு ரூபாய் 10,000 பெறுமானமுள்ள மருந்துகளும் வழங்கப்படுகிறது. கிளை நிலையத்திற்கு ரூபாய் 1,500 பெறுமானமுள்ள மருந்துகள் ஆண்டுதோறும் வழங்கப்படுகிறது.

அடுத்தபடியாக, கால்நடை ஆயுள் காப்புறுதித் திட்டம்பற்றி பல உறுப்பினர்கள் கூறினார்கள். கால்நடை இறப்புகளினால் ஏற்படும் நஷ்டத்தைத் தடுக்க கால்நடை காப்புத் திட்டத்தை நல்லமுறையிலே மக்கள் அறிந்து கொள்ளவும் தமிழக அரசு தக்க முயற்சி செய்து வருகிறது.

அடுத்து, ஊசி போடுவதற்கு ஒரு ரூபாய் வாங்கக் கூடாது என்று உறுப்பினர்கள் பலர் கூறினார்கள். செயற்கை முறை இனப்பெருக்கத்திற்கு ஊசி போடுவதற்கு ஒரு ரூபாய் மட்டும் வசூல் செய்யப்படுகிறது; இது வருவாயை அடிப்படையாகக் கொண்டு வசூல் செய்யப்படவில்லை என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1980 ஜூலை 26] [திருமதி கோமதி சீனிவாசன்]

சுன்ற கன்றுகளை வளர்த்து, விரிவுபடுத்தும் திட்டத்தின்கீழ் அரசு மானியம் வழங்கி வருகிறது. இராமநாதபுரம், தர்மபுரி மாவட்டங்களிலும், மலைவாழ் மக்கள் வசிக்கக்கூடிய மாவட்டங்களிலும் வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே இருக்கிற மக்களுக்கு கறவை மாடுகள் வழங்கப்படுகின்றன. கால்நடை வளர்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் இந்தக் கறவை மாடுகள் வழங்கப்படுகின்றன.

அடுத்து, ஆடுகள் வளர்ப்புக்கு கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் மூலம் தமிழக அரசு நிதி உதவியும், மருந்து உதவியும் அளித்து வருகிறது. ஏறத்தாழ 350 ஆடு வளர்ப்பு நிலையங்கள் செயல்படுகின்றன.

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :** அவையின் அனுமதியுடன் நோத்தை சிறுது நீட்டிக்கிறேன்.

**மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் :** கால்நடை பராமரிப்புத் துறையின் உதவியுடன் உயரின கன்றுகள் வளர்க்கப்படுகின்றன.

அடுத்து, கோழிப் பண்ணைகள்பற்றி கூறினார்கள். சிறப்பு கால்நடை அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் 2,022 கோழிப் பண்ணைகள் திறக்கப் பட்டுள்ளன. தமிழ்நாட்டிலிருந்து கோளத்திற்கு கால்நடைகளைக் கொண்டு செல்வதற்கு 23 வழிகள் உள்ளன. மதுரை மாவட்டத்தில் மட்டும் 3 வழிகள் உள்ளன. மிகுந்த வயதான 47,613 கால்நடைகள் தமிழகத்திலிருந்து கோளாவுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டன. ஒரு மாநிலத்திலிருந்து மற்றொரு மாநிலத்திற்கு கால்நடைகளைக் கொண்டு செல்வதை மத்திய அரசு தடை செய்யவில்லை. அதனால் நமக்கு இழப்பும் இல்லை.

சில நாட்களுக்கு முன்பு, அதாவது நாங்கள் புகள் ஏற்பதற்கு முன்பு கால்நடை பராமரிப்புத் துறையில் இரண்டு பிரிவு ஊழியர்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். முதலில் கால்நடை ஆய்வாளர்கள் போராட்டத்தை நடத்தினார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை இடைக்கால அரசு ஏற்றுக் கொண்டு, அவர்கள் கால்நடைகளுக்கு ஊசி போட, அதாவது 'வாக்சினேஷன் சர்டிபிகேட்' பெற்று ஊசி போட இடைக்கால அரசு உரிமை கொடுத்தது. இதை கால்நடை உதவி மருத்துவர்கள், தங்களுடைய உரிமை பறிபோய் விட்டது என்று எண்ணி, ஆட்சேபிக்கும் வகையில் போராட்டத்தை ஆரம்பித்தார்கள். தற்போது அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை பரிசீலனை செய்து, போராட்டங்கள் திரும்பப் பெறப்பட்டுள்ளன. இப்போது சுமுகமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. வேட்டரினரி கவுன்சில் ஏற்படுத்த அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது; இது விரைவிலே அமுல் செய்யப்படும்.



[திருமதி கோமதி சீனிவாசன்] [1980 ஜூலை 26]

1980-81 ஆம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட இருக்கும் புதிய திட்டங்கள், இரண்டு இடங்களில் இளம் கிடோரிகள் உற்பத்திச் செய்யும் நிலையம், பெரியார் மாவட்டத்தில் காங்கேயம் இனத்திற்குத் தனிப் பண்ணை. புதுக்கோட்டை யிலுள்ள கால்நடை பண்ணையில் வெள்ளாடு வளர்ப்புக்கு ரூபாய் 17 இலட்சம் செலவில் ஒரு நிலையம்.

சின்னசேலத்தில் உள்ள ஆட்டுப் பண்ணையில் ஒங்கூர் கால்நடை வளர்ச்சிக்கு தனிப் பிரிவு.

சச்சங்கோட்டையில் உள்ள கால்நடை பண்ணையில் மருந்து தயாரிக்கும் நிலையம்.

குருசெல்லான் நோய் தடுப்பு மருந்து 6.6 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் பெருமளவில் உற்பத்தி செய்தல்.

கோழி மருந்துகள் அதிகளவில் தயாரிக்க 7.43 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது.

ரூபாய் 10 இலட்சம் செலவில் கேந்திர கிராம வட்டாரங்கள் ஏற்படுத்துதல், 3.76 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் குடற்புழு நீக்கும் திட்டம், மூன்று இலட்சம் ரூபாய் செலவில் கால்நடைத் திவனப் பயிர் உற்பத்தி நிலையம் அமைத்தல், 5.5 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் வெக்கை நோய்த் தடுப்பு மாவட்டக் குழுக்கள், 10 புதிய கால்நடை மருந்தகங்களை ஏற்படுத்துதல், ஐந்து கால்நடை மருந்தகங்களை மருத்துவமனைகளாகத் தாம் உயர்த்துதல் ஆகிய பணிகள் மேற்கொள்ளப்படும். இரண்டு கால்நடை மருத்துவமனைகள் பிரதம மருத்துவமனைகளாகத் தாம் உயர்த்தப்படும். பத்து புதிய கால்நடை மருந்தகங்களின் பெயர்களாவன: வாய்மேடு—தஞ்சை மாவட்டம், வலங்கைமான்—தஞ்சை மாவட்டம், தொங்குச்சேரி—மதுரை மாவட்டம், திருத்தங்கோடு—கன்னியாகுமரி மாவட்டம், கடம்பூர்—திருநெல்வேலி மாவட்டம், திருப்புக்குழி—செங்கற்பட்டு மாவட்டம், கோபாலசமுத்திரம்—திருநெல்வேலி மாவட்டம், லத்தேரி—வட ஆற்காடு மாவட்டம், சன்னம்பட்டி—கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், நாகுடி—புதுக்கோட்டை மாவட்டம்.

அடுத்து, தமிழகத்தின் மொத்த ஜனத்தொகையில் இரண்டு கோடி மக்கள் மகனிராவர். அதில் 1½ கோடி மகளிர் கிராமவாசிகள். அதில் பெரும்பாலோர் கூலி வேலை செய்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். கிராம மகளிருக்கு குடும்பக் கலை, சத்துணவு, குழந்தை வளர்ப்பு, தையல், பாய் முடைதல் போன்ற பயிற்சிகள் அளிக்கப்படுகின்றன. இந்த ஆண்டு மதுரை, இராமநாதபுரம்,

1980 ஜூலை 26] [திருமதி கோமதி சீனிவாசன்]

புதுக்கோட்டை, தர்மபுரி, தஞ்சாவூர், சேலம், கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி, கோயம்புத்தூர் ஆகிய மாவட்டங்களில் ஆறு தீப்பெட்டிக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைப்பதன் மூலம் 12,000 பெண்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கப்படுகிறது. பனைமரத் தொழில் கூட்டுறவுப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. எழுது பொருள் தயாரிக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சென்னையிலும், மதுரையிலும் இயங்கி வருகின்றன. இந்த ஆண்டு தஞ்சை, திருச்சி, செங்கற்பட்டு, தர்மபுரி ஆகிய மாவட்டங்களில் அமைக்கப்படும். சாக்கட்டி உற்பத்தி செய்யும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தர்மபுரி, சேலம், திருச்சி, இராமநாதபுரம் ஆகிய மாவட்டங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆண்டு தஞ்சை, செங்கற்பட்டு, பெரியார், திருநெல்வேலி போன்ற மாவட்டங்களில் அமைக்கப்படும். இதற்காக இவ்வாண்டு 20 இலட்ச ரூபாய் இந்தத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

ஒவ்வொரு ஊராட்சி மன்றத்திலும் 30 மகளிர் மன்றங்கள் இயங்கி வருகின்றன. மொத்தம் 11,220 மகளிர் மன்றங்கள் இயங்கி வருகின்றன. அதே போல் பாலசேவிகாக்களும், கிராம சேவிகாக்களும் குடும்பக் கட்டுப்பாடு, குழந்தைகள் வளர்ப்பு முறை ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டு தங்கள் பணிகளைச் சிறப்பாகச் செய்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 1.40)

தமிழகம் எங்கும் 4,433 பாலர் பள்ளிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. மத்திய அரசின் ஆதரவில் ஒருங்கிணைந்த குழந்தைகள் நல திட்டத்தின்கீழ் சென்னை, தர்மபுரி, மதுரை மாவட்டங்களில் 300 பாலர் பள்ளிகள் உள்ளன. இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாக தமிழ்நாட்டில் உலக வங்கியின் உதவியுடன் 40 கோடி ரூபாய் செலவில் சத்துணவுத் திட்டம் செங்கற்பட்டு, மதுரை, வட ஆற்காடு, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, புதுக்கோட்டை ஆகிய ஆறு மாவட்டங்களில் 1980-85 ஆம் ஆண்டில் அமல் நடத்தப்படும். இதன் மூலம் குழந்தைகள் ஊட்ட நிலையும், ஆரோக்கியமும் உயர்த்துவதே முக்கிய நோக்கமாகும்.

1980-81 ஆம் ஆண்டில் மதுரை மாவட்டத்தில் ஒட்டாம்பட்டி ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் முன்னோடி திட்டமாக அமல் ஆக்கப்படும். படிப்படியாக எல்லா மாவட்டங்களிலும் 1985-க்குள் அமல் ஆக்கப்படும். அதற்காக இந்த ஆண்டில் 2½ கோடி ரூபாய் செலவிடப்படும். வாழ்க்கையில் உடல் ஊனம் உற்றோர்கள், விழி இழந்தோர்கள், வாய் பேச இயலாதவர்கள், காது கேள்வாதவர்கள், தொழு நோயால் பாதிக்கப்பட்ட குழந்தைகள், வசதியற்ற முதிய



[திருமதி கோமதி சீனிவாசன்] [1980 ஜூலை 26]

வர்கள், விதவைகள் சமூகத்தில் சுமையாகக் கருதப்படுவார்கள். அவர்களுடைய உள்ளங்களில் தன்னம்பிக்கையை வளர்க்க ஊனம் உற்றோருக்கு முத்துக்காட்டில் 35 லட்சம் ரூபாய் செலவில் நவீன முறை பயிற்சி உற்பத்தி சாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டு உதிரி பாகங்கள் தயார் செய்யப் பெறுகின்றன. உடல் ஊனம் உற்றோருக்கு 4,000 மூன்று சக்கர வண்டிகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஆண்டு ஆயிரம் மூன்று சக்கர வண்டிகள் இலவசமாக வழங்கப்பட இருக்கின்றன.

காது கேளாத ஏழை குழந்தைகளுக்கு செவி புலன் கருவிகள் இலவசமாக வழங்கப்பட்டன. ஊனமுற்றோருக்கு, ஊனம் உற்றோர் மாநில வாரியம் மூலமாக பெட்டிக்கடை வைத்து தொழில் செய்தல், பயிற்சி பெற்றுள்ள ஊனம் உற்றோர்களை பயிற்சியில் அமர்த்துதல், உடல் ஊனமுற்ற குழந்தைகளுக்கு இரும்பு கவசமிட்ட காலணிகளை வழங்குதல் ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். ஊனம் உற்றோர் தொழில் நிலையம் ஒன்று மதுரையில் துவங்கும் உத்தேசம் அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

உடல் ஊனமுற்ற குழந்தைகளுக்கு கல்வி அறிவு புகட்டும் பொருட்டு, மருத்துவ மனைகளுடன் இணைந்த பள்ளிகளுக்கு 40 லட்சம் ரூபாய் செலவிடப்படும். ஆதரவற்ற குழந்தைகளுக்கு அவர்களை பேணிகாக்க இடம் அளிக்கும் வகையில் முதல்வர் அவர்களால் ஒரு சிறப்பு திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்காக 8 லட்சம் ரூபாய் செலவிடப்படும். விதவைப் பெண்கள், உடல் ஊனம் உற்றோர் ஆகியவர்களுக்காக சென்ற ஆண்டு 2,500 தையல் இயந்திரங்கள் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டம் இந்த ஆண்டும் தொடரும்.

விதவை மறுமணம் செய்த தம்பதிகளுக்கு 5 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு பத்திரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. விதவைகளின் ஆண்டு வருமானம் 3,000-க்குக் குறைவாக இருந்தால் அவர்களின் குழந்தைகளுக்கு புத்தகங்கள் இலவசமாக வழங்கப்படும்.

சிறு வயதில் குற்றம் செய்தவர்கள், வாழ்வில் வழி தவறிய மகளிர் ஆகியோர்களுக்காக அரசு புனர் வாழ்வு இல்லங்களை நடத்தி வருகிறது. அதற்காக இந்த ஆண்டு சுமார் 104 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்ய திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. சீர்திருத்த இல்லங்கள் அமைக்க மேலும் 1 கோடி ரூபாய் அளவில் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளது.

1980 ஜூலை 26] [திருமதி கோமதி சீனிவாசன்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்த விளக்கத்தை தன்னிலை விளக்கமாக ஏற்றுக்கொண்டு, தங்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தாது திரும்பப் பெற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

**கோரிக்கை எண் 22.**

திருவாளர்கள் என். வரதராஜன், மு. அப்பாதுரை ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :** பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 22—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 15,18,19,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

**கோரிக்கை எண் 30.**

திருவாளர்கள் என். வரதராஜன், எம். ஆறுமுகம் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :** பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 30—சமூக நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 10,22,30,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.